
Shri Yoga Yajnyavalkya

श्रीयोगयाज्ञवल्क्य

Document Information

Text title : yogayAjnyavalkya

File name : yogayAjnyavalkya.itx

Category : yoga

Location : doc_yoga

Author : Traditional

Transliterated by : DPD, Sunder Hattangadi, Shankara, Sowmya Ramkumara

Proofread by : DPD, Radim Navyan radimnavyan at gmail

Latest update : December 24, 2014, March 6, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 17, 2024

sanskritdocuments.org

श्रीयोगयाज्ञवल्क्य

॥ अथ प्रथमोऽध्यायः ॥

याज्ञवल्क्यं मुनिश्रेष्ठं सर्वज्ञं ज्ञाननिर्मलम् ।
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं सदा ध्यानपरायणम् ॥ १ ॥
वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञं योगेषु परिनिष्ठितम् ।
जितेन्द्रियं जितक्रोधं जिताहारं जितामयम् ॥ २ ॥
तपस्विनं जितामित्रं ब्रह्मण्यं ब्राह्मणप्रियम् ।
तापोवनगतं सौम्यं सन्धोपासनतत्परम् ॥ ३ ॥
ब्रह्मविद्भिर्मंडाभागैर्ब्राह्मणैश्च समावृतम् ।
सर्वभूतसमं शान्तं सत्यसन्धं गतकलमम् ॥ ४ ॥
गुणज्ञं सर्वभूतेषु परार्थैकप्रयोजनम् ।
ब्रुवन्तं परमात्मानमृषीणामुग्रतेजसाम् ॥ ५ ॥
तमेवं गुणसम्पन्नं नारीणामुत्तमा वधूः ।
मैत्रेयी च मंडाभागा गार्गी च ब्रह्मविद्वरा ॥ ६ ॥
सभामध्यगता येयमृषीणामुग्रतेजसाम् ।
प्राणम्य दण्डवद्भूमौ गार्ग्यैतद्वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ (गार्गी तद्)

गार्ग्युवाच -
भगवन्सर्वशास्त्रज्ञ सर्वभूतहिते रत ।
योगतत्त्वं मम ब्रूहि साङ्गोपाङ्गं विधानतः ॥ ८ ॥
अेवं पृष्टः स भगवान्सभामध्ये स्त्रिया तथा ।
ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत ॥ ९ ॥

याज्ञवल्क्य उवाच -
उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते गार्गी ब्रह्मविदां वरे ।

वक्ष्यामि योगसर्वस्वं ब्रह्मणा कीर्तितं पुरा ॥ १० ॥

समाहितमना गार्गी शृणु त्वं गदतो मम ।

इत्युक्त्वा ब्रह्मविच्छ्रेष्ठो याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः ॥ ११ ॥

नारायाणं जगन्नाथं सर्वभूतलृष्टि स्थितम् ।

वासुदेवं जगद्योनिं योगिध्येयं निरञ्जनम् ॥ १२ ॥

आनन्दममृतं नित्यं परमात्मानमीश्वरम् ।

ध्यानलृष्टि लृषीकेशं मनसा सुसमाहितः ॥ १३ ॥

नेत्राभ्यां तां समालोक्य कृपया वाक्यमब्रवीत् ।

ओज्येहि गार्गी सर्वज्ञो सर्वशास्त्रविशारदे ॥ १४ ॥

योगं वक्ष्यामि विधिवद्भ्रात्रोक्तं परमेष्ठिना ।

मुनयः श्रूयतामत्र गार्ग्यां सल्ल समाहिताः ॥ १५ ॥

पद्मासने समासीनं यतुराननमव्ययम् ।

यरायराणां अष्टारं ब्रह्मणां परमेष्ठिनम् ॥ १६ ॥

कदाचित्त्र गत्वाहं स्तुत्वा स्तोत्रैः प्रशम्य य ।

पृष्टवानिममेवार्थं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ १७ ॥

देवदेव जगन्नाथ यतुर्मुष्प पितामह ।

येनाहं यामि निर्वाणं कर्मणा भोक्षमव्ययम् ॥ १८ ॥

ज्ञानं य परमं गुह्यं यथावद्ब्रूहि मे प्रभो ।

मयैवमुक्तो द्रुहिणः स्वयम्भूर्लोकनायकः ॥ १९ ॥

मामालोक्य प्रसन्नात्मा ज्ञानकर्माण्यभाषत ।

ज्ञानस्य द्विविधौ ज्ञेयौ पन्थानौ वेदयोदितौ ॥ २० ॥

अनुष्ठितौ तौ विद्ब्रह्मिः प्रवर्तकनिवर्तकौ ।

वर्णाश्रमोक्तं यत्कर्म कामसङ्कल्पपूर्वकम् ॥ २१ ॥

प्रवर्तकं भवेदेतत्पुनरावृत्तिहेतुकम् ।

कर्तव्यमिति विध्युक्तं कर्म कामविवर्जितम् ॥ २२ ॥

येन यत्स्थिते सम्यक् ज्ञानयुक्तं निवर्तकम् ।

निवर्तकं हि पुरुषं निवर्तयति जन्मनः ॥ २३ ॥

प्रवर्तकं छि सर्वत्र पुनरावृत्तिहेतुकम् ।
 वार्णाश्रमोक्तं कर्मैव विध्युक्तं कामवर्जितम् ॥ २४ ॥
 विधिवत्सुर्वतस्तस्य मुक्तिर्गार्गी करे स्थिता ।
 वार्णाश्रमोक्तं कर्मैव विधिवत्कामपूर्वकम् ॥ २५ ॥
 येन यच्छियते तस्य गर्भवासः करे स्थितः ।
 संसारभीरुभिस्तस्मात्विध्युक्तं कामवर्जितम् ॥ २६ ॥
 विधिवत् कर्म कर्तव्यं ज्ञानेन सल सर्वदा ।
 जाताश्च त्रिषु लोकेषु आनुलोम्येन मानवाः ॥ २७ ॥
 ते देवानामृषीणां च पितृणामृषिनस्तथा ।
 ऋषिभ्यो ब्रह्मचर्येण पितृभ्यश्च सुतैस्तथा ॥ २८ ॥
 कुर्याद्यज्ञेन देवेभ्यः स्वाश्रमं धर्ममाचरन् ।
 यत्वारो ब्राह्मणस्योक्ता आश्रमाः श्रुतियोदिताः ॥ २९ ॥
 क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता द्वावेकौ वैश्यशूद्रयोः ।
 अधीत्य वेदं वेदार्थं साङ्गोपाङ्गं विधानतः ॥ ३० ॥
 स्नायाद्विध्युक्तमार्गेण ब्रह्मचर्यव्रतं चरन् ।
 संस्कृतायां सवर्णायां पुत्रमुत्पाद्येत्ततः ॥ ३१ ॥
 यज्ञेदग्नौ तु विधिवत्भार्यया सल वा विना ।
 कान्तारे विजने देशे हलमूलोदकान्विते ॥ ३२ ॥
 तपश्चरन्वसन्नित्यं साग्निहोत्रः समाहितः ।
 आत्मन्यग्नीन्समारोप्य सन्न्यसेद्विधिना ततः ॥ ३३ ॥
 संन्यासाश्रमसंयुक्तो नित्यं कर्म समाचरन् ।
 यावत्क्षेत्री भवेत्तावत् यज्ञेदात्मानमात्मनि ॥ ३४ ॥
 क्षत्रियश्च यरेदेवमासंन्यासाश्रमात्सदा ।
 वानप्रस्थाश्रमादेवं यरेद्वैश्यः समाहितः ॥ ३५ ॥
 शूद्रः शुश्रूषया नित्यं गृहस्थाश्रमं आचरेत् ।
 शूद्रस्य ब्रह्मचर्यं च मुनिभिः कैश्चिद्विष्यते ॥ ३६ ॥
 आनुलोम्यप्रसूतानां त्रयाणामाश्रमास्त्रयः ।
 शूद्रवच्छूद्रजातानं आचारः कीर्तितो बुधैः ॥ ३७ ॥

यत्तुर्णामाश्रमस्थानामलन्यलनि नित्यशः ।
 विध्युक्तं कर्म कर्तव्यं कामसङ्कल्पवर्जितम् ॥ ३८ ॥
 तस्मात्त्वमपि योगीन्द्र स्वाश्रमं धर्माचरन् ।
 श्रद्धया विधिवत्सम्यक् ज्ञानकर्म समाचर ॥ ३९ ॥
 एति मे कर्मसर्वस्वं योगरूपं य तत्त्वतः ।
 उपदिश्य ततो ब्रह्मा योगनिष्ठोऽभवत्स्वयम् ॥ ४० ॥
 श्रुत्वैतद्वाज्ञवल्क्योक्तं वाक्यं गार्गी मुदान्विता ।
 पुनः प्रालु मुनिश्रेष्ठमृषीमध्ये वरानना ॥ ४१ ॥
 गार्ग्युवाच -
 ज्ञानेन सह योगीन्द्र विध्युक्तं कर्म कुर्वतः ।
 त्वयोक्तं मुक्तिरस्तीति तयोर्ज्ञानं वद प्रभो ॥ ४२ ॥
 भार्यया त्वेवमुक्तस्तु याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः ।
 तां समालोक्य कृपया ज्ञानरूपमभाषत ॥ ४३ ॥
 याज्ञवल्क्य उवाच -
 ज्ञानं योगात्मकं विद्धि योगश्चाष्टाङ्गसंयुतः ।
 संयोगो योग एत्युक्तो ज्ञुवात्मपरमन्मनोः ॥ ४४ ॥
 वक्ष्याम्यङ्गानि ते सम्यग्यथा पूर्वं मया श्रुतम् ।
 समाहितमना गार्गी ऋषिभिः सह संशृणु ॥ ४५ ॥
 यमश्च नियमश्चैव आसनं य तथैव य ।
 प्राणायामस्तथा गार्गी प्रत्याहारश्च धारणा ॥ ४६ ॥
 ध्यानं समाधिरेतानि योगाङ्गानि वरानने ।
 यमश्च नियमश्चैव दशधा सम्प्रकीर्तितः ॥ ४७ ॥
 आसनान्युत्तमान्यष्टौ त्रयं तेषूत्तमोत्तमम् ।
 प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तः प्रत्याहारश्च पञ्चधा ॥ ४८ ॥
 धारणा पञ्चधा प्रोक्ता ध्यानं षोढा प्रकीर्तितम् ।
 त्रयं तेषूत्तमं प्रोक्तं समाधिस्त्वेकरूपकः ॥ ४९ ॥
 बहुधा डेषिदृच्छन्ति विस्तरेण पृथक् शृणु ।

अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जवम् ॥ ५० ॥
 क्षमाधृतिर्मिताहारः शौचं त्वेते यमा दश ।
 कर्मणा मनसा वाया सर्वभूतेषु सर्वदा ॥ ५१ ॥
 अकलेशजननं प्रोक्तमहिंसासात्त्वेन योगिभिः ।
 विध्युक्तं येदहिंसा स्यात्कलेशजन्मैव जन्तुषु ॥ ५२ ॥
 वेदेनोक्तेऽपि हिंसास्यादभियारादि कर्म यत् ।
 सत्यं भूतहितं प्रोक्तं नियतार्थाभिभाषणम् ॥ ५३ ॥
 कर्मणा मनसा वाया परद्रव्येषु निःस्पृहा ।
 अस्तेयमिति सा प्रोक्ता ऋषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ ५४ ॥
 कर्मणा मनसा वाया सर्वावस्थासु सर्वदा ।
 सर्वत्र मैथुनत्यगो ब्रह्मचर्यं प्रयक्षते ॥ ५५ ॥
 ब्रह्मचर्याश्रमस्थानां यतीनां नैष्ठिकस्य च ।
 ब्रह्मचर्यं तु तत्प्रोक्तं तथैवा रण्यवासिनाम् ॥ ५६ ॥
 ऋतावृतौ स्वदारेषु सङ्गतिर्या विधानतः ।
 ब्रह्मचर्यं तु तत्प्रोक्तं गृहस्थाश्रमवासिनम् ॥ ५७ ॥
 राज्ञश्चैव गृहस्थस्य ब्रह्मचर्यं प्रकीर्तितम् ।
 विशां वृत्तवतां चैव केचिद्विच्छन्ति पण्डिताः ॥ ५८ ॥
 शुश्रूषैव तु शूद्रस्य ब्रह्मचर्यं प्रकीर्तितम् ।
 शुश्रूषा वा गुरोर्नित्यं ब्रह्मचर्यमुदाहृतम् ॥ ५९ ॥
 गुरवः पञ्च सर्वेषां यतुर्णां श्रुतियोदिताः ।
 माता पिता तथाचार्यो मातुलः श्वशुरस्तथा ॥ ६० ॥
 अेषु मुष्यास्त्र्यः प्रोक्ता आचार्यः पितरौ तथा ।
 अेषु मुष्यतमस्त्वेक आचार्यः परमार्थवित् ॥ ६१ ॥
 तमेवं ब्रह्मविच्छ्रेष्ठं नित्यकर्मपरायणम् ।
 शुश्रूषयार्येन्नित्यं तुष्टोऽभूद्येन वा गुरुः ॥ ६२ ॥
 दया च सर्वभूतेषु सर्वत्रानुग्रहः स्मृतः ।
 विहितेषु तद्व्येषु मनोवाक्कायकर्मणाम् ॥ ६३ ॥

प्रवृत्तौ वा निवृत्तौ वा ऐक्यरूपत्वमार्जवम् ।
 प्रियाप्रियेषु सर्वेषु समत्वं यच्छरीरिणाम् ॥ ६४ ॥
 क्षमा सैवेति विद्वद्भिर्गदिता वेदवादिभिः ।
 अर्थदानौ य बन्धूनां वियोगेष्वपि सम्पदाम् ॥ ६५ ॥
 तयोः प्राप्तौ य सर्वत्र चित्तस्य स्थापनं धृतिः ।
 अष्टौ ग्रासा मुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनम् ॥ ६६ ॥
 द्वात्रिंशच्च गृहस्थानां यथेष्टं ब्रह्मचारिणाम् ।
 अेषामयं मिताहारो ह्यन्येषामल्पभोजनम् ॥ ६७ ॥
 शौचं तु द्विविधं प्रोक्तं ब्राह्मण्यन्तरं तथा ।
 भृशजलाभ्यां स्मृतं ब्राह्म्यं मनःशुद्धिस्तथान्तरम् ॥ ६८ ॥
 मनःशुद्धिश्च विज्ञेया धर्मोपाध्यात्मविध्यया ।
 आत्मविद्या य धर्मश्च पित्रायार्थेण वानघे ॥ ६९ ॥
 तस्मात्सर्वेषु कालेषु सर्वैर्निःश्रेयसार्थिभिः ।
 गुरवः श्रुतसम्पन्ना मान्या वाङ्मनसादिभिः ॥ ७० ॥
 ॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये प्रथमोऽध्यायः ॥

॥ अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥

याज्ञवल्क्य उवाच -
 तपः सन्तोष आस्तिक्यं दानभीक्ष्णरपूजनम् ।
 सिद्धान्तश्रवणं चैव धीर्मतिश्च जपो व्रतम् ॥ १ ॥
 अत्रेते तु नियमाः प्रोक्तास्तांश्च सर्वान्पृथक् शृणु ।
 विधिनोक्तेन मार्गेण कृच्छ्रयान्द्रायणादिभिः ॥ २ ॥
 शरीरशोषणं प्रादुस्तापसास्तप उत्तमम् ।
 यदृच्छा लाभतो नित्यमलं पुंसो भवेदिति ॥ ३ ॥
 या धीस्तामूषयः प्रादुः सन्तोषं सुभलक्षणम् ।
 धर्माधर्मेषु विश्वासो यस्तदास्तिक्यमुच्यते ॥ ४ ॥

न्यायार्जितं धनं यात्रमन्यद्वा यत्प्रदीयते ।
 अर्थिव्यः श्रद्धया युक्तं दानमेतद्दुदाहृतम् ॥ ५ ॥
 यत्प्रसन्नत्वभावेन विष्णुं वाऽध्यन्यमेव वा ।
 यथाशक्त्यर्थनं भक्त्या ज्येतदीश्वरपूजनम् ॥ ६ ॥
 रागाद्यपेतं हृद्यं वागदुष्टानृतादिना ।
 छिंसादिरहितः काय ऐतदीश्वरपूजनम् ॥ ७ ॥
 सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं वेदान्तश्रवणं बुधैः ।
 द्विजपत्न्यत्रियस्योक्तं सिद्धान्तश्रवणं बुधैः ॥ ८ ॥
 विशां य केचिद्विच्छन्ति शीलवृत्तवतां सताम् ।
 शूद्राणां य स्त्रियैश्चैव स्वधर्मस्थतपस्विनाम् ॥ ९ ॥
 सिद्धान्तश्रवणं प्रोक्तं पुराणश्रवणं बुधैः ।
 वेदलौकिकमार्गेषु कुत्सितं कर्म यद्भवत् ॥ १० ॥
 तस्मिन्भवति या लज्जा ह्रीस्तु सैवेति कीर्तिता ।
 विहितेषु य सर्वेषु श्रद्धा या सा मतिर्भवत् ॥ ११ ॥
 गुरुणा थोपदिष्टोऽपि वेदब्राह्मणविवर्जितः ।
 विधिनोक्तेन मार्गोऽपि मन्त्राभ्यासो जपः स्मृतः ॥ १२ ॥
 अधीत्य वेदं सूत्रं वा पुराणं सेतिहासिकम् ।
 ऐतेष्वभ्यसनं यच्च तदभ्यासो जपः स्मृतः ॥ १३ ॥
 जपश्च द्विविधः प्रोक्तो वाचिको मानसस्तथा ।
 वाचिक उपांशुरुच्यैश्च द्विविधः परिकीर्तितः ॥ १४ ॥
 मानसो मननध्यानभेदाद् द्वैविध्यमास्थितः ।
 उच्यैर्जपादुपांशुश्च सलस्रगुण उच्यते ॥ १५ ॥
 मानसस्तु तथोपांशोः सलस्रगुण उच्यते ।
 मानसाच्च तथा ध्यानं सलस्रगुणमुच्यते ॥ १६ ॥
 उच्यैर्जपस्तु सर्वेषां यथोक्तकृत्वो भवेत् ।
 नीचैः श्रुतो न येत्सोऽपि श्रुतश्चेन्नृणो भवेत् ॥ १७ ॥
 ऋषिं छन्दोऽपिदैवं ध्यायन्मन्त्रं य सर्वदा ।
 यस्तु मन्त्रजपो गार्गी स एव छि कृत्वप्रदः ॥ १८ ॥

प्रसन्नगुरुणा पूर्वमुपदिष्टं त्वनुज्ञया ।
धर्मार्थमात्मसिद्ध्यर्थमुपायत्रयं प्रतम् ॥ १९ ॥

॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥

॥ अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

याज्ञवल्क्य उवाच -

आसनान्यधुना वक्ष्ये शृणु गार्गी तपोधने ।
स्वस्तिकं गोमुपं पद्मं वीरं सिंहासनं तथा ॥ १ ॥

भद्रं मुक्तासनं यैव मयूरासनमेव य ।
तथैतेषां वरारोढे पृथग्वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ २ ॥

जनोर्वोरन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे ।
ऋजुकायः सुभासीनः स्वस्तिकं तत्प्रयक्षते ॥ ३ ॥

सीवन्यास्तवात्मनः पार्श्वे गुल्फौ निक्षिप्य पादयोः ।
सव्ये दक्षिणगुल्फं तु दक्षिणे दक्षिणोत्तरम् ॥ ४ ॥

अेतस्य स्वस्तिकं प्रोक्तं सर्वपापप्रणाशनम् ।
सव्ये दक्षिणगुल्फं तु पृष्ठपार्श्वे निवेशयेत् ॥ ५ ॥

दक्षिणोऽपि तथा सव्यं गोमुपं गोमुपं यथा ।
अङ्गुष्ठौ य निभङ्गीयाद्भ्रुस्ताभ्यां व्युत्क्रमेण तु ॥ ६ ॥

उर्वोरुपरि विप्रेन्द्रे कृत्वा पादतले उभे ।
पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितम् ॥ ७ ॥

अेकं पादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणि संस्थितम् ।
एतरस्मिंस्तथा योरुं वीरासनमुदाहृतम् ॥ ८ ॥

गुल्फौ य वृषणस्थाधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ।
दक्षिणं सव्यगुल्फेन दक्षिणेन तथेत्तरम् ॥ ९ ॥

उस्तौ य जन्योः संस्थाप्य स्वाङ्गुलीश्च प्रसार्य य ।
व्यात्तवङ्गो निरीक्षेत नासाग्रं सुसमाहितः ॥ १० ॥

सिंहासनं भवेदेतत्पूजितं योगिभिः सदा ।
 गुल्फौ च वृषणस्याधः सीवन्त्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥ ११ ॥
 पार्श्वपादौ च पाणिभ्यां दृढं बद्ध्वा सुनिश्चलम् ।
 भद्रासनं भवेदेतत्सर्वव्याधिविषापडम् ॥ १२ ॥
 सम्पीड्य सीवनीं सूक्ष्मां गुल्फेनैव तु सव्यतः ।
 सव्यं दक्षिणगुल्फेन मुक्तासनमितीरितम् ॥ १३ ॥
 मेढ्रादुपरि निक्षिप्य सव्यं गुल्फं तथोपरि ।
 गुल्फान्तरं च निक्षिप्य मुक्तासनमिदं तु वा ॥ १४ ॥
 अवष्टभ्य धरां सम्यक् तलाभ्यां तु करद्वयोः ।
 उस्तयोः कूर्परौ चापि स्थापयन्नाभिपार्श्वयोः ॥ १५ ॥
 समुन्नतशिरःपादौ दण्डवद्व्योम्निसंस्थितः ।
 भयूरासनमेतत्तु सर्वपापप्राणाशनम् ॥ १६ ॥
 सर्वे चाभ्यन्तरा रोगा विनश्यन्ति विषाणि च ।
 यमैश्च नियमैश्चैव आसनैश्च सुसंयुता ॥ १७ ॥
 नाडीशुद्धिं च कृत्वा तु प्राणायामं ततः कुरु ॥ १८ ॥
 ॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये तृतीयोऽध्यायः ॥

॥ अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

श्रुत्वैतद्भाषितं वाक्यं याज्ञवल्क्यस्य धीमतः ।
 पुनः प्राड मडाभागा सभामध्ये तपस्विनी ॥ १ ॥
 गार्ग्युवाच -
 भगवन्-ब्रूहि मे स्वामिन्नाडीशुद्धिं विधानतः ।
 केनोपायेन शुद्धाः स्युर्नाडयः सर्वदेहिनाम् ॥ २ ॥
 उत्पत्तिं चापि नाडीनां चारणं च यथाविधि ।
 कन्दं च कीदृशं प्रोक्तं कति तिष्ठन्ति वायवः ॥ ३ ॥

स्थानानि चैव वायूनां कर्माणि य पृथक्पृथक् ।
 विज्ञातव्यानि यान्यस्मिन्देहे देहभृतां वर ॥ ४ ॥
 वक्तुमर्हसि तत्सर्वं त्वत्तो वेत्ता न विद्यते ।
 धृत्युक्तो भार्यया तत्र सम्यक् तद्रतमानसः ॥ ५ ॥
 गार्गी तां सुसमालोक्य तत्सर्वं समभाषत ।
 याज्ञवल्क्य उवाच -
 शरीरं तावदेवं हि षण्णवत्यङ्गुलात्मकम् ॥ ६ ॥
 विध्येतत्सर्वजन्तूनां स्वाङ्गुलीभिरिति प्रिये ।
 शरीरादधिकः प्राणो द्वादशाङ्गुलमानतः ॥ ७ ॥
 यतुर्दशाङ्गुलं केचिद्भ्रदन्ति मुनिसत्तमाः ।
 द्वादशाङ्गुलं भवेति वदन्ति ज्ञानिनो नराः ॥ ८ ॥
 आत्मस्थमनिलं विद्वानात्मस्थेनैव वह्निना ।
 योगाभ्यासेन यः कुर्यात्समं वा न्यूनमेव वा ॥ ९ ॥
 स भवेत्समविच्छ्रेष्ठः स सम्भूजयो नरोत्तमः ।
 आत्मस्थवह्निनैव त्वं योगेन द्विजोत्तमे ॥ १० ॥
 आत्मस्थं मातरिश्वानं योगाभ्यासेन निर्जय ।
 देहमध्ये शिषिस्थानं तप्तजाम्बूनदप्रभम् ॥ ११ ॥
 त्रिकोणं मनुजानां य यतुरस्रं यतुष्पदाम् ।
 मण्डलं तत्पतङ्गानां सत्यमेतद्भ्रवीमि ते ॥ १२ ॥
 तन्मध्ये तु शिषा तन्वी सदा तिष्ठति पावकी ।
 देहमध्ये य कुत्रेति श्रोतुमिच्छसि येच्छृणु ॥ १३ ॥
 गुदात्तु द्यङ्गुलादूर्ध्वमधो मेढ्राख्यं द्यङ्गुलात् ।
 देहमध्ये तयोर्मध्यं मनुष्याणामितीरितम् ॥ १४ ॥
 यतुष्पदां तु हृन्मध्ये तिरश्चां तुन्दमध्यमम् ।
 द्विजानां तु वरारोहे तुन्दमध्यमितीरितम् ॥ १५ ॥
 कन्दस्थानं मनुष्याणां देहमध्यान्नवाङ्गुलम्
 यतुरङ्गुलमुत्सेधमायामश्च तथाविधः ॥ १६ ॥

अण्डाकृतिवदाकारं भूषितं तत्त्वगादिभिः ।
 यत्तुष्पदां तिरश्चां य द्विजानां तुन्दमध्यमे ॥ १७ ॥
 तन्मध्यं नाभिरित्युक्तं नाभौ यङ्कसमुद्भवः ।
 द्वादशारयुतं तस्य तेन देहः प्रतिष्ठितः ॥ १८ ॥
 यङ्केऽस्मिन्भ्रमते जिवः पापपुण्यप्रयोदितः ।
 तन्तुपञ्जरमध्यस्था यथा भ्रमति लूतिका ॥ १९ ॥
 जिवस्य मूलयङ्केऽस्मिन्नधः प्राणश्चरत्यसौ ।
 प्राणारुढो भवेज्जिवः सर्वभूतेषु सर्वदा ॥ २० ॥
 तस्योर्ध्वं कुण्डलीस्थानं नाभेस्तिर्यगथोर्ध्वतः ।
 अष्टप्रकृतिरूपा सा अष्टधा कुण्डलीकृता ॥ २१ ॥
 यथावद्वायुसञ्चारं जलान्नादीनि नित्यशः ।
 परितः कन्दपार्श्वेषु निरुद्ध्यैव सदा स्थिता ॥ २२ ॥
 भुभेनैव समावेष्ट्य ब्रह्मरन्ध्रमुपं तथा ।
 योगकाले त्वपानेन प्रबोधं याति साग्निना ॥ २३ ॥
 स्फुरन्ती हृदयाकाशे नागरूपा मणोज्ज्वला ।
 वायुर्वायुसभेनैव ततो याति सुषुम्णया ॥ २४ ॥
 कन्दमध्ये स्थिता नाडी सुषुम्णोति प्रकीर्तिता ।
 तिष्ठन्ति परितः सर्वाश्चङ्केऽस्मिन्नाडीसञ्ज्ञकाः ॥ २५ ॥
 नाडीनामपि सर्वासां मुष्यास्त्वेताश्चतुर्दश ।
 षडा य पिङ्गला यैव सुषुम्णा य सरस्वती ॥ २६ ॥
 वारुणी यैव पूषा य उस्तिजिह्वा यशस्विनी ।
 विश्वोदरा कुलूश्चैव शङ्खिनी य पयस्विनी ॥ २७ ॥
 अलम्बुषा य गान्धारी मुष्याश्चैताश्चतुर्दश ।
 आसां मुष्यतमास्तिस्त्रस्तिः सृष्टिकोत्तमोत्तमा ॥ २८ ॥
 मुक्तिमार्गोति सा प्रोक्ता विश्वधारिणी ।
 कन्दस्य मध्यमे गार्गी सुषुम्णा सुप्रतिष्ठिता ॥ २९ ॥
 पृष्ठमध्ये स्थिता नाडी सा हि मूर्ध्नि व्यवस्थिता ॥

मुक्तिमार्गं सुषुम्णा सा ब्रह्मरन्ध्रेति कीर्तिता ॥ ३० ॥

अव्यक्ता सैव विज्ञेया सूक्ष्मा वैष्णवी स्मृता ।

छडा य पिङ्गला यैव तस्याः सत्ये य दक्षिणे ॥ ३१ ॥

छडा तस्याः स्थिता सत्ये दक्षिणे पिङ्गला स्थिता ।

छडायां पिङ्गलायां य यरतश्चन्द्रभास्करौ ॥ ३२ ॥

छडायां चन्द्रमा ज्ञेयः पिङ्गलायां रविः स्मृतः ।

चन्द्रस्तामस इत्युक्तः सूर्यो राजस उच्यते ॥ ३३ ॥

विषभागो रवेर्भागः सोमभागोऽमृतं स्मृतम् ।

तावेव धत्तः सकलं कालं रात्रिदिवान्मकम् ॥ ३४ ॥

भोङ्ग्री सुषुम्णा कालस्य गुड्यमेतदुदाहृतम् ।

सरस्वती कुडूश्चैव सुषुम्णापार्श्वयोः स्थिते ॥ ३५ ॥

गान्धारी उस्तिजिह्वा य छडायाः पृष्ठपार्श्वयोः ।

कुडोश्च उस्तिजिह्वाया मध्ये विश्वोदरा स्थिता ॥ ३६ ॥

यशस्विन्याः कुडोर्मध्ये वारुणी य प्रतिष्ठिता ।

पूषायाश्च सरस्वत्याः स्थिता मध्ये पयस्विनी ॥ ३७ ॥

गान्धार्याश्च सरस्वत्याःस्थिता मध्ये य शङ्भिनी ।

अलम्बुषा य विप्रेन्द्रे कन्धमध्यादधः स्थिता ॥ ३८ ॥

पूर्वभागे सुषुम्णाया आमेढ्रान्ते कुडूः स्थिता ।

अधश्चोर्ध्वं य कुण्डल्या वारुणी सर्वगामिनी ॥ ३९ ॥

यशस्विनी य याम्यस्था पादाङ्गुष्ठान्तमिष्यते ।

पिङ्गला योर्ध्वगा याम्ये नासान्तं विद्धि मे प्रिये ॥ ४० ॥

याम्ये पूषा य नेत्रान्तं पिङ्गलायास्तु पृष्ठतः ।

पयस्विनी तथा गार्गी याम्यकर्णान्तमिष्यते ॥ ४१ ॥

सरस्वती तथा योर्ध्वमाजिह्वायाः प्रतिष्ठिता ।

आसव्यकर्णाद्विप्रेन्द्रे शङ्भिनी योर्ध्वगा मता ॥ ४२ ॥

गान्धारी सव्यनेत्रान्तमिडायाः पृष्ठतः स्थिता ।

छडा य सव्यनासान्तं सव्यभागे व्यवस्थिता ॥ ४३ ॥

उस्तिजिह्वा तथा सव्यपादाङ्गुष्ठान्तमिष्यते ।
विष्वोदरा तु या नाडी तुन्दमध्ये व्यवस्थिता ॥ ४४ ॥

अलम्बुषा मलाभागे पायुमूलादधोगता ।
अेतास्त्वन्याः समुत्पन्नाः शिराश्चान्याश्च तास्वपि ॥ ४५ ॥

यथाश्रत्यदले तद्द्रव्यपत्रेषु वा शिराः ।
नाडीष्वेतासु सर्वासु विज्ञातव्यास्तपोधने ॥ ४६ ॥

प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान अेव च ।
नागः कूर्मोऽथ कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः ॥ ४७ ॥

अेते नाडीषु सर्वासु यरन्ति दश वायवः ।
अेतेषु वायवः पञ्च मुष्याः प्राणादयः स्मृताः ॥ ४८ ॥

तेषु मुष्यतमावेतौ प्राणपानौ नरोत्तमे ।
प्राण अेवैतयोर्मुष्यः सर्वप्राणभृतां सदा ॥ ४९ ॥

आस्थनासिकयोर्मध्ये हृन्मध्ये नाभिमध्यमे ।
प्राणालय इति प्राङ्मुः पादाङ्गुष्ठेऽपि केचन ॥ ५० ॥

अधश्चोर्ध्वं च कुण्डल्याः परीतः प्राणसङ्गकः ।
तिष्ठन्नेतेषु सर्वेषु प्रकाशयति दीपवत् ॥ ५१ ॥

अपाननिलयं केचिद् गुदमेढ्वोरुजानुषु ।
उदरे वृषणो कट्यां जङ्घे नाभौ वदन्ति हि ॥ ५२ ॥

गुदाङ्ग्यागारयोस्तिष्ठन्मध्येऽपानः प्रभञ्जनः ।
अधश्चोर्ध्वं च कुण्डल्याः प्रकाशयति दीपवत् ॥ ५३ ॥

व्यानः श्रोत्राक्षिमध्ये च कृकट्यां गुल्फयोरपि ।
ध्राणो गले स्क्लिजोर्दंशे तिष्ठत्यत्र न संशयः ॥ ५४ ॥

उदानः सर्वसन्धिस्थः पादयोर्दस्तयोरपि ।
समानः सर्वगात्रेषु सर्वं व्याप्य व्यवस्थितः ॥ ५५ ॥

भुक्तं सर्वरसं गात्रे व्यापयन्वह्निना सल ।
द्विसप्ततिसलस्रेषु नाडीमार्गेषु सञ्चरेत् ॥ ५६ ॥

समानवायुरेवैकः साग्निर्व्याप्य व्यवस्थितः ।
अग्निभिः सल सर्वत्र साङ्गोपाङ्गकलेवरे ॥ ५७ ॥

नागाद्विवायवः पञ्च त्वगस्थ्यादिषु संस्थिताः ।
तुन्दस्थे जलमन्त्रं य रसानि य समीकृतम् ॥ ५८ ॥
तुन्दमध्यगतः प्राणस्तानि कुर्यात्पृथक्पृथक् ।
पुनरग्नौ जलं स्थाप्य त्वन्नादीनि जलोपरि ॥ ५९ ॥
स्वयं ऽयपानं सम्प्राप्य तेनैव सः सः मारुतः ।
प्रवाति ज्वलनं तत्र देहमध्यगतं पुनः ॥ ६० ॥
वायुना वातितो वह्निरपानेन शनैः शनैः ।
तदा ज्वलति विप्रेन्द्रे स्वकुले देहमध्यमे ॥ ६१ ॥
ज्वालाभिर्ज्वलनस्तत्र प्राणेन प्रेरितस्ततः ।
जलमत्युष्णमकरोत्कीष्टमध्यगतं तदा ॥ ६२ ॥
अन्नं व्यञ्जनसंयुक्तं जलोपरि समर्पितम्
ततः सुपक्वमकरोद्भक्षिः सन्तमवारिणा ॥ ६३ ॥
स्वेदमूत्रे जलं स्यातां वीर्यरूपं रसो भवेत् ।
पूरीषमन्त्रं स्याद्गार्गि प्राणः कुर्यात्पृथक्पृथक् ॥ ६४ ॥
समानवायुना सार्धं रसं सर्वासु नाडीषु ।
व्यापयञ्चष्ट्वासुपेण देहे चरति मारुतः ॥ ६५ ॥
व्योमरन्ध्रैश्च नवभिः विण्मूत्राद्विसर्जनम्
कुर्वन्ति वायवः सर्वे शरीरेषु निरन्तरम् ॥ ६६ ॥
निःश्वासोच्छ्वासासाश्च प्राणकर्मैति कीर्त्यते ।
अपानवायोः कर्मैतद्विण्मूत्राद्विसर्जनम् ॥ ६७ ॥
ऽनोपादानयेष्टादि व्यानकर्मैति येष्यते ।
उदानकर्म तत्प्रोक्तं देहस्योन्नयनादि यत् ॥ ६८ ॥
पोषणादि समानस्य शरीरे कर्म कीर्तितम् ।
उद्गारादि गुणो यस्तु नागकर्मैति कीर्त्यते ॥ ६९ ॥
निमीलनादि कूर्मस्य क्षुतं वै कृकरस्य य ।
देवदत्तस्य विप्रेन्द्रे तद्ग्रीकर्मैति कीर्तितम् ॥ ७० ॥
धनञ्जयस्य शोकादि सर्वं कर्म प्रकीर्तितम्

ज्ञात्वैवं नाडीसंस्थानं वायूनां स्थानकर्मणी ॥ ७१ ॥

विधिनोक्तेन मार्गेण नाडीसंशोधनं कुरु ॥ ७२ ॥

॥ एति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये यतुर्थोऽध्यायः ॥

॥ अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

गार्ग्युवाच -

भगवन्-ब्रह्मविच्छ्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद ।

केनोपायेन शुद्धाः स्युर्नाड्यो मे त्वं वद प्रभो ॥ १ ॥

एत्युक्तो ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद्ब्रह्मणस्तदा ।

तां समालोक्य कृपया नाडीशुद्धिमभाषत ॥ २ ॥

याज्ञवल्क्य उवाच -

विध्युक्तकर्मसंयुक्तः कामसङ्कल्पवर्जितः ।

यमैश्च नियमैर्युक्तः सर्वसङ्गविवर्जितः ॥ ३ ॥

कृतविधौ जितकोधः सत्यधर्मपरायणः ।

गुरुशुश्रूषणरतः पितृमातृपरायणः ॥ ४ ॥

स्वाश्रमस्थः सदाचारः विद्वद्भिश्च सुशिक्षितः ।

तपोवनं सुसम्प्राप्य कृलमूलोदकान्वितम् ॥ ५ ॥

तत्र रभ्ये शुभौ देशे ब्रह्मघोषसमन्विते ।

स्वधर्मनिरतैः शान्तैर्ब्रह्मविद्भिः समावृते ॥ ६ ॥

वारिभिश्च सुसम्पूर्णे पुष्पैर्नानाविधैर्युते ।

कृलमूलैश्च सम्पूर्णे सर्वकामकृलप्रदे ॥ ७ ॥

देवालये वा नद्यां वा ग्रामे वा नगरेऽथवा ।

सुशोभनं महं कृत्वा सर्वरक्षासमन्वितम् ॥ ८ ॥

त्रिकालस्नानसंयुक्तः स्वधर्मनिरतः सदा ।

वेदान्तश्रवणं कुर्वन्तस्मिन्योगं समभ्यसेत् ॥ ९ ॥

केचिद्भदन्ति मुनयस्तपःस्वाध्यायसंयुताः ।

स्वधर्मनिरताः शान्तास्तन्त्रेषु य सदा रताः ॥ १० ॥

निर्जने निलये रभ्ये वातातपविवर्जिते ।

विध्युक्तकर्मसंयुक्तः शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ ११ ॥

मन्त्रैर्न्यस्ततनुर्धीरः सितभस्मधरः सदा ।

मूढासनोपरि कुशान्समास्तीर्य ततोऽजिनम् ॥ १२ ॥

विनायकं सुसम्पूज्य कृलमूलोदकादिभिः ।

छष्टदेवं गुरुं नत्वा तत आरुढ्य यासनम् ॥ १३ ॥

प्राङ्मुषोदङ्मुषो वापि जितासनगतः स्वयम् ।

समग्रीवशिरःकायः संवृतास्थः सुनिश्चलः ॥ १४ ॥

नासाग्रदृक् सदा सम्यक् सत्ये न्यस्येतरं करम् ।

नासाग्रे शशभृद्धिम्भं ज्योत्स्नाजालवितानितम् ॥ १५ ॥

सप्तमस्य तु वर्गस्य यतुर्थं बिन्दुसंयुतम् ।

अवन्तमभूतं पश्यन्नेत्राभ्यां सुसमाहितः ॥ १६ ॥

छया वायुमारोप्य पूरयित्वोदरस्थितम् ।

ततोऽग्निं देहमध्यस्थं ध्यायञ्जवालावलीयुतम् ॥ १७ ॥

रेकं च बिन्दुसंयुक्तमग्निमण्डलसंस्थितम् ।

ध्यायन्विरेययेत्पश्चान्मन्त्रं पिङ्गलया पुनः ॥ १८ ॥

पुनः पिङ्गलयापूर्य प्राणं दक्षिणतः सुधीः ।

पुनर्विरेययेद्धीमानिऽया तु शनैः शनैः ॥ १९ ॥

त्रियतुर्वत्सरं वाथ त्रियतुर्मासमेव वा ।

षट्कृत्व आयरेन्नित्यं रडस्येवं त्रिसन्धिषु ॥ २० ॥

नाडीशुद्धिमवाप्नोति पृथक् चिह्नोपलक्षिताम् ।

शरीरलघुता दीप्तिर्वह्निर्जठरवर्तिनः ॥ २१ ॥

नादाभिव्यक्तिरित्येते चिह्नं तत्सिद्धिसूचकम् ।

यावदेतानि सम्पश्येत्तावदेव समाचरेत् ॥ २२ ॥

॥ छति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये पञ्चमोऽध्यायः ॥

॥ અથ ષષ્ઠોઽધ્યાયઃ ॥

યાજ્ઞવલ્ક્ય ઉવાચ -

પ્રાણાયામમથાદીનાં પ્રવક્ષ્યામિ વિધાનતઃ ।

સમાહિતમનાસ્ત્વં ચ શૃણુ ગાર્ગિ વરાનને ॥ ૧ ॥

પ્રાણાપાનસમાયોગઃ “પ્રાણાયામઃ” ઇતીરિતઃ ।

“પ્રાણાયામઃ” ઇતિ પ્રોક્તો રેચકપૂરકકુમ્ભકૈઃ ॥ ૨ ॥

વર્ણત્રયાત્મકા હ્યેતે રેચકપૂરકકુમ્ભકાઃ ।

સ એષ પ્રણવઃ પ્રોક્તઃ પ્રાણાયામશ્ચ તન્મયઃ ॥ ૩ ॥

ઇડયા વાયુમારોપ્ય પૂરયિત્વોદરસ્થિતમ્ ।

શનૈઃ ષોડશભિમત્રૈર્કારં તત્ર સંસ્મરેત્ ॥ ૪ ॥

ધારયેત્પૂરિતં પશ્ચાચ્યતુઃષષ્ઠ્યા તુ માત્રયા ।

ઉકારમૂર્તિમત્રાપિ સંસ્મરન્પ્રણવં જપેત્ ॥ ૫ ॥

યાવદ્ધા શક્યતે તાવદ્ધારણં જપસંયુતમ્ ।

પૂરિતં રેચયેત્ પશ્ચાત્પ્રણવં બાહ્યાનિલાન્વિતમ્ ॥ ૬ ॥

શનૈઃ પિડ્ગલયા ગાર્ગિ દ્વાત્રિંશન્માત્રયા પુનઃ ।

મકારમૂર્તિમત્રાપિ સંસ્મરન્પ્રણવં જપેત્ ॥ ૭ ॥

પ્રાણાયામો ભવેદેષઃ પુનશ્ચૈવં સમભ્યસેત્ ।

તતઃ પિડ્ગલયાપૂર્ય માત્રૈઃ ષોડશભિસ્તથા ॥ ૮ ॥

ઉકારમૂર્તિમત્રાપિ સંસ્મરન્સુસમાહિતઃ ।

પૂરિતં ધારયેત્પ્રણવં પ્રણવં વિશતિદ્વયમ્ ॥ ૯ ॥

જપેદત્ર સ્મરન્મૂર્તિ મકારાખ્યં મહેશ્વરમ્ ।

યાવદ્ધા શક્યતે પશ્ચાદ્રેચયેતિડયાનિલમ્ ॥ ૧૦ ॥

એવમેવ પુનઃ કુર્યાદિડયાપૂર્ય પૂર્વવત્ ।

નાડ્યા પ્રણવં સમારોપ્ય પૂરયિત્વોદરસ્થિતમ્ ॥ ૧૧ ॥

પ્રણવેન સુસંયુક્તાં વ્યાહૃતીભિશ્ચ સંયુતામ્ ।

ગાયત્રીં ચ જપેદ્દિગ્નઃ પ્રાણસમ્યમને ત્રયઃ ॥ ૧૨ ॥

પુનશ્ચૈવં ત્રિભિઃ કુર્યાત્પુનશ્ચૈવ ત્રિસન્ધિષુ ।

यद्वा समव्यसेन्नित्यं वैदिकं लौकिकं तु वा ॥ १३ ॥

प्राणसंयमने विद्वाञ्जपेत्तद्विशतिद्वयम् ।

ब्राह्मणः श्रुतसम्पन्नः स्वधर्मनिरतः सदा ॥ १४ ॥

स वैदिकं जपेन्मन्त्रं लौकिकं न कदाचन ।

केचिद्भूतलितार्थाय जपमिच्छन्ति लौकिकम् ॥ १५ ॥

द्विजवत्स्रात्रस्थोक्तश्च प्राणसंयमने जपः ।

वैश्यानां धर्मयुक्तानां स्त्रीशूद्राणां तपस्विनाम् ॥ १६ ॥

प्राणसंयमने गार्गी मन्त्रं प्राणववर्जितम् ।

नमोन्तं शिवमन्त्रं वा वैष्णवं वेष्यते भुधैः ॥ १७ ॥

यद्वा समव्यसेच्छूद्रो लौकिकं विधिपूर्वकम् ।

प्राणसंयमने स्त्री य जपेत्तद्विशतिद्वयम् ॥ १८ ॥

न वैदिकं जपेच्छूद्रः स्त्रियश्च न कदाचन ।

स्वाश्रमस्थस्य वैश्यस्य केचिद्विच्छन्ति वैदिकम् ॥ १९ ॥

सन्ध्योरुभयोर्नित्यं गायत्र्या प्राणवेन वा ।

प्राणसंयमनं कुर्यात् ब्राह्मणो वेदपारगः ॥ २० ॥

नित्यमेव प्रकुर्वीत प्राणायामांस्तु षोडश ।

अपि भ्रूणलनं मासात्पुनन्त्यलरलः कृताः ॥ २१ ॥

ऋतुत्रयात्पुनन्त्येनं जन्मान्तरकृतादधात् ।

वत्सराद्ब्रह्मलडा शुद्ध्येत्तस्मान्नित्यं समव्यसेत् ॥ २२ ॥

योगाभ्यासरतास्त्वेवं स्वधर्मनिरताश्च ये ।

प्राणसंयमनेनैव सर्वे मुक्ता भवन्ति हि ॥ २३ ॥

बाह्यादापूरणं वायोरुदरे पूरको हि सः ।

सम्पूर्णाकुम्भवद्वायोर्धाराणं कुम्भको भवेत् ॥ २४ ॥

अडियद्वयनं वायोरुदरद्वयकः स्मृतः ।

प्रस्वेदजनको यस्तु प्राणायामेषु सोऽधमः ॥ २५ ॥

कम्पको मध्यमः प्रोक्त उत्थानश्चोत्तमो भवेत् ।

पूर्वं पूर्वं प्रकुर्वीत यावद्दुत्तमसम्भवः ॥ २६ ॥

सम्भवत्युत्तमे गार्गी प्राणायामे सुभी भवेत् ।
प्राणो लयति तेनैव देहस्थान्तस्ततोऽधिकः ॥ २७ ॥
देहश्चोत्तिष्ठते तेन कृतासनपरिग्रहा ।
निःश्वसोश्वासासकौ तस्य न विद्येते कथञ्चन ॥ २८ ॥
देहे यद्यपि तौ स्यातां स्वाभाविकगुणवुभौ ॥
तथापि नश्यतस्तेन प्राणायामोत्तमेन हि ॥ २९ ॥
तयोर्नाशे समर्थः स्यात्कर्तुं केवलकुम्भकम् ।
रेयकं पूरकं मुक्त्वा सुषुं यद्वायुधारणम् ॥ ३० ॥
प्राणायामोऽयमित्युक्तः स वै केवलकुम्भकः ।
रेय्य चापूर्य्य यः कुर्यात्स वै सङ्घितकुम्भकः ॥ ३१ ॥
सङ्घितं केवलं याथ कुम्भकं नित्यमभ्यसेत् ।
यावन्केवलसिद्धिः स्यात्तावत्सङ्घितमभ्यसेत् ॥ ३२ ॥
केवले कुम्भके सिद्धे रेयपूरणवर्जिते ।
न तस्य दुर्लभं किञ्चित्त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ ३३ ॥
मनोजवत्वं लभते पलितादि य नश्यति ।
मुक्तेरथं मडामार्गो मकराभ्यान्तरात्मनः ॥ ३४ ॥
नादं योत्पाद्यत्येषः कुम्भकः प्राणसंयमः ।
प्राणसंयमनं नाम देहे प्राणस्य धारणम् ॥ ३५ ॥
श्लेषः प्राणजयोपायः सर्वमृत्यूपघातकः ।
किञ्चित्प्राणजयोपायं तव वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ३६ ॥
भाङ्यात्प्राणं समाकृष्य पूरयित्वोदरस्थितम् ।
नाभिमध्ये य नासाग्रे पादाङ्गुष्ठे य यत्नतः ॥ ३७ ॥
धारयेन्मनसा प्राणं सन्ध्याकालेषु सर्वदा ।
सर्वरोगविनिर्मुक्तो ञ्जवेद्योगी गतकलमः ॥ ३८ ॥
नासाग्रे धारणं गार्गी वायोर्विजयकारणम् ।
सर्वरोगविनाशः स्थान्नाभिमध्ये य धारणात् ॥ ३९ ॥
शरीरं लघुतां याति पादाङ्गुष्ठे य धारणात् ।

रसनावायुमाकृष्य यःपिबेत्सततं नरः ॥ ४० ॥

श्रमदाडौ न तस्यास्तां नश्यन्ति व्याधयस्तथा ॥

सन्ध्योर्ब्राह्मकाले वा वायुमाकृष्य यः पिबेत् ॥ ४१ ॥

त्रिमासात्तस्य कल्याणि जग्यते वाक्सरस्वती ।

षण्मासाभ्यासयोगेन मडारोगैः प्रभुष्यते ॥ ४२ ॥

आत्मन्यात्मानमारोप्य कुण्डल्यां यस्तु धारयेत् ।

क्षयरोगाद्यस्तस्य नश्यन्तीत्यपरे विदुः ॥ ४३ ॥

जिह्वा वायुमानीय जिह्वामूले निरोधयन् ।

यः पिबेदमृतं विद्वान्सकलं भद्रमश्रुते ॥ ४४ ॥

आत्मन्यात्मानमिडया समानीय भ्रुवोऽन्तरे । (भ्रुवोऽन्तरात्)

पिबेद्यस्त्रिदशादारं व्याधिभिः स विमुष्यते ॥ ४५ ॥

नाडीभ्यां वायुमारोप्य नाभौ वा तुन्धपार्श्वयोः ।

घटिकैकं वडेद्यस्तु व्याधिभिः सोऽभिमुष्यते ॥ ४६ ॥

मासमेकं त्रिसन्ध्यायां जिह्वारोप्य मारुतम् ।

पिबेद्यस्त्रिदशादारं धारयेत्तुन्धमध्ये ॥ ४७ ॥

गुल्माष्ठीला प्लीडा चान्ये त्रिद्रोषजनितास्तथा ।

तुन्धमध्यगता रोगाः सर्वे नश्यन्ति तस्य वै ॥ ४८ ॥

ज्वराः सर्वे विनश्यन्ति विषाणि विविधानि च ।

भङ्गुनोक्तेन किं गार्गी पवितादि च नश्यति ॥ ४९ ॥

अेवं वायुज्योपायः प्राणस्य तु वरानने ।

शक्यमासनमास्थाय समाहितमनास्तथा ॥ ५० ॥

करणानि वशीकृत्य विषयेभ्यो बलात्सुधीः । (विषयेभ्यः)

अपानमूर्ध्वमाकृष्य प्राणवेन समाहितः ॥ ५१ ॥

उस्ताभ्यां बन्धयेत्सम्यक्कार्णादिं करणानि च ।

अङ्गुष्ठाभ्यामुभे श्रोत्रे तर्जनीभ्यां च यक्षुषी ॥ ५२ ॥

नासापुटौ मध्यमाभ्यां प्रच्छाद्य करणानि वै ।

आनन्दानुभवं यावत्तावन्मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ५३ ॥

प्राणः प्रयात्यनेनैव ततस्त्वायुर्विधातकृतम् ।
 ब्रह्मरन्ध्रे सुषुम्णायां मृणालान्तरसूत्रवत् ॥ ५४ ॥
 नाद्योत्पत्तिस्त्वनेनैव शुद्धरक्तिकसन्निभा ।
 आमूर्ध्नो वर्तते नाद्यो वीणादण्डवदुत्थितः ॥ ५५ ॥
 शङ्खध्वनिनिभस्त्वाद्यौ मध्ये मेघध्वनिर्यथा ।
 व्योमरन्ध्रगते नाद्ये गिरिप्रस्रवणं यथा ॥ ५६ ॥
 व्योमरन्ध्रगते वायौ यित्ते यात्मानि संस्थिते ।
 तदानन्दी भवेद्देही वायुस्तेन जितो भवेत् ॥ ५७ ॥
 योगिनस्त्वपरे ऽयत्र वदन्ति समयेतसः ।
 प्राणायामपराः पूता रेयपूरणवर्जिताः ॥ ५८ ॥
 दक्षिणोत्तरगुल्फेन सीवर्नी पीडयेत्स्त्रिराम्
 अधस्तादण्डयो सूक्ष्मां सव्योपरि च दक्षिणाम् ॥ ५९ ॥ (दण्डवत्सूक्ष्मां)
 जङ्घोर्वोरन्तरं गार्गि निश्छिद्रं बन्धयेत्तृढम् ।
 समग्रीवशिरस्कन्धः समपृष्ठः समोदरः ॥ ६० ॥
 नेत्राभ्यां दक्षिणं गुल्फं लोक्यन्नुपरिस्थितम् ।
 धारयन्मनसा सार्धं व्याडरन्प्राणवाक्षरम् ॥ ६१ ॥
 आसने नान्यधीरास्ते द्विजो रडसि नित्यशः ।
 क्षत्रियश्च वरारोडे व्याडरन्प्राणवाक्षरम् ॥ ६२ ॥
 आसने नान्यधीरस्ते रडस्येव जितेन्द्रियः ।
 वैश्याः शूद्राः स्त्रियश्चान्ये योगाभ्यासरताः नराः ॥ ६३ ॥
 शैवं वा वैष्णवं वाथ व्याडरन्मन्थमेव वा ।
 आसने नान्यधीरस्ते दीपं लस्ते विलोकयन् ॥ ६४ ॥
 आयुर्विधातकृतप्राणस्त्वनेनाग्निकुलं गतः ।
 धूमध्वजजयं यावन्नान्यधीरेवमभ्यसेत् ॥ ६५ ॥
 धारणं कुर्वतस्तस्य शक्तिं स्याद्विष्टभोजने ।
 देहश्च लघुतां याति जठराग्निश्च वर्धते ॥ ६६ ॥
 दृष्टयिहस्ततस्तस्मान्मनसरोप्य मारुतम् ।
 मन्त्रमुखायन्दीर्घं नाभिमध्ये निरोधयेत् ॥ ६७ ॥

यावन्मनोलयत्यस्मिन्नाभौ सवितृमाण्डले ।
 तावत्समभ्यसेद्दिद्वान्नियतो नियतासनः ॥ ६८ ॥
 अतेन नाभिमध्यस्थधारणेनैव मारुतः ।
 कुण्डलीं याति वह्निश्च दृढत्यत्र न संशयः ॥ ६९ ॥
 सन्तप्ता वह्निना तत्र वायुना याहिता स्वयम् ।
 प्रसार्य कृष्णभृद्भोगं प्रबोधं याति सा तदा ॥ ७० ॥
 प्रबुद्धे संसरत्यस्मिन्नाभिमूले तु यङ्किणि ।
 ब्रह्मरन्ध्री सुषुम्णायां प्रयाति प्राणसङ्कः ॥ ७१ ॥
 सम्प्राप्ते मारुते तस्मिन्सुषुम्णायां वरानने ।
 मन्त्रमुञ्च्यार्य मनसा हृन्मध्ये धारयेत्युनः ॥ ७२ ॥
 हृदयात्कण्ठकूपे य भ्रुवोर्मध्ये य धारयेत् ।
 तस्मादारोप्य मनसा साग्निं प्राणमनन्यधीः ॥ ७३ ॥
 धारयेद्व्योम्नि विप्रेन्द्रे व्याह्रन्प्राणवाक्षरम् ।
 वायुना पूरिते व्योम्नि साङ्गोपाङ्गे क्लेवरे ॥ ७४ ॥
 तदात्मा राजते तत्र यथा व्योम्नि विकर्तनः । (भजते)
 शरीरं विसिसृक्षुश्चेदेवं सम्यक् समाचरन् ॥ ७५ ॥
 अेकाक्षरं परं ब्रह्म ध्यायन्प्राणवमीश्वरम् ।
 सन्निधे मनसा मूर्ध्नि ब्रह्मरन्ध्रं सवायुना ॥ ७६ ॥
 प्राणमुन्मोचयेत्पश्चान्महाप्राणे षमध्यमे ॥
 देहातीते जगत्प्राणे शून्ये नित्ये ध्रुवे पदे ॥ ७७ ॥
 आकाशे परमानन्दे स्वात्मानं योजयेद्धिया ।
 ब्रह्मैवासाँ भवेद्गार्गि न पुनर्जन्मभागभवेत् ॥ ७८ ॥
 तस्मात्त्वं य वरारोडे नित्यं कर्म समाचार ।
 सन्ध्याकालेषु वा नित्यं प्राणसंयमनं कुरु ॥ ७९ ॥
 प्राणायामपराः सर्वे प्राणायामपरायणाः ।
 प्राणायामविशुद्धा ये ते यान्ति परमां गतिम् ॥ ८० ॥

प्राणायामादृते नान्यत्तारकं नरकादमि ।
 संसारार्णवमग्नानां तारकः प्राणसंयमः ॥ ८१ ॥
 तस्मात् त्वं विधिमार्गोऽणं नित्यं कर्म समाचर ।
 विधिनोक्तेन मार्गोऽणं प्राणसंयमनं कुरु ॥ ८२ ॥
 नासाग्रे दृक् सदा सम्यक् सव्ये न्यस्येतरं करम् ।
 नासाग्रे शशभृद्धिम्बे ज्योत्स्नाजालवितानके ॥ ८३ ॥
 अम्बोमा सङ्घितं शुभ्रं सोमसूर्याग्निबोधनम् ।
 पञ्चवक्त्रं मण्डपं यन्द्रशेपरमीश्वरम् ॥ ८४ ॥
 नन्दिवाहनसंयुक्तं सर्वदेवसमन्वितम् ।
 प्रसन्नं सर्ववरदं ध्यायेत्सर्वायुधं शिवम् ॥ ८५ ॥
 यो वेदाद्यौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते य प्रतिष्ठितः ।
 अकारमूर्तिरेतेषां रक्ताङ्गी लंसवाङ्मिनी ॥ ८६ ॥
 दण्डस्तस्य सती वावा गायत्रीत्यवधार्यताम् ।
 उकारमूर्तिरेतेषां कृष्णाङ्गी वृषवाङ्मिनी ॥ ८७ ॥
 यङ्गस्तस्य सती यैव सावित्रीत्यवधार्यताम् ।
 मकारमूर्तिरेतेषां श्वेताङ्गी तार्क्ष्यवाङ्मिनी ॥ ८८ ॥
 शूलानन्दमयी वृद्धा सरस्वत्यवधार्यताम् ।
 मातृशरीरिणि सा प्राज्ञैः पश्चिमा परिकीर्तिता ॥ ८९ ॥
 सृष्टिस्थित्यन्तकालाद्या मकारोऽप्यन्तकात्मकः ।
 अक्षरत्रयमेवैतत्कारणत्रयमिष्यते ॥ ९० ॥
 त्रयाणां कारणं ब्रह्म सद्वृषं सर्वकारणम् ।
 ओकारक्षरं परं ज्योतिस्तमाहुः प्रणवं बुधाः ॥ ९१ ॥
 अवेवं ज्ञात्वा विधानेन प्रणवेन समन्वितम् ।
 प्राणायामं ततः कुयद्रियपूरककुम्भकैः ॥ ९२ ॥
 ॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये षष्ठोऽध्यायः ॥

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

याज्ञवल्क्य उवाच -

उक्ताभ्येतानि यत्वारि योगाङ्गानि द्विजोत्तमे ।

प्रत्याङ्कारादि यत्वारि शृणुष्वभ्यन्तराणि य ॥ १ ॥

धन्त्रियाणां विचरतां विषयेषु स्वभावतः ।

भलादाडरणां तेषां प्रत्याङ्कारः स उच्यते ॥ २ ॥

यद्यत्पश्यसि तत्सर्वं पश्येदात्मवदात्मनि ।

प्रत्याङ्कारः स य प्रोक्तो योगविद्भिर्महात्मभिः ॥ ३ ॥

कर्माणि यानि नित्यानि विहितानि शरीरिणाम् ।

तेषामात्मन्यनुष्ठानं मनसा यद्भङ्गिर्विना ॥ ४ ॥

प्रत्याङ्कारो भवेत्सोऽपि योगसाधनमुत्तमम् ।

प्रत्याङ्कारः प्रशस्तोऽयं सेवितो योगिभिः सदा ॥ ५ ॥

अष्टादशसु यद्वायोर्मस्थानेषु धारणाम् ।

स्थानात्स्थानात्समाकृष्य प्रत्याङ्कारो निगद्यते ॥ ६ ॥

अश्विनौ य तथा भूतां गार्गी देवभिषग्वरौ ।

मर्मस्थानानि सिद्ध्यर्थं शरीरे योगमोक्षयोः ॥ ७ ॥

तानि सर्वाणि वक्ष्यामि यथावच्छृणु सुव्रते ।

पादाङ्गुष्ठौ य गुल्फौ य जङ्घामध्ये तथैव य ॥ ८ ॥

शित्योर्मूलं य जन्वोश्च मध्ये योरुद्रयस्य य ।

पायुर्मूलं ततः पश्चाद्देहमध्यं य मेढ्रकम् ॥ ९ ॥

नाभिश्च हृदयं गार्गी कण्ठकूपस्तथैव य ।

तालुर्मूलं य नासाया मूलं याक्ष्णोश्च मण्डले ॥ १० ॥

भ्रुवोर्मध्यं ललाटे य मूर्धा य मुनिसत्तमे ।

मर्मस्थानानि यैतानि मानं तेषां पृथक् शृणु ॥ ११ ॥

पादान्मानं तु गुल्फस्य सार्धाङ्गुलयतुष्टयम् ।

गुल्फाज्जङ्घस्य मध्यं तु विज्ञेयं तदशाङ्गुलम् ॥ १२ ॥

जङ्घमध्याश्वित्योर्मूलं यत्तटेकादशाङ्गुलम्

चित्योर्मूलाद्वारोडे जनुः स्याद्दुग्गुलिद्वयम् ॥ १३ ॥

जान्वोर्नवाङ्गुलं प्राङ्गुलमध्यं मुनीश्वराः ।

उरुमध्यात्तथा गार्गी पायुमूलं नवाङ्गुलम् ॥ १४ ॥

द्वेष्टमध्यं तथा पायोर्मूलादधाङ्गुलद्वयम् ।

द्वेष्टमध्यात्तथा मेढ्रे तद्वत्साधाङ्गुलद्वयम् ॥ १५ ॥

मेढ्रात्रभिश्च विज्ञेया गार्गी सार्धदशाङ्गुलम् ।

यत्तुर्दशाङ्गुलं नाभेर्द्विन्मध्यं च वरानने ॥ १६ ॥

षडङ्गुलं तु द्विन्मध्यात्कण्ठकूपं तथैव च ।

कण्ठकूपञ्च जिह्वाया मूलं स्याच्चतुरङ्गुलम् ॥ १७ ॥

नासामूलं तु जिह्वाया मूलाञ्च चतुरङ्गुलम् ।

नेत्रस्थानं तु तन्मूलादधाङ्गुलमितीष्यते ॥ १८ ॥

तस्मादधाङ्गुलं विद्धि भ्रुवोरन्तरमात्मनः ।

ललाटाभ्यं भ्रुवोर्मध्यादूर्ध्वं स्याद्दुग्गुलद्वयम् ॥ १९ ॥

ललाटाद्व्योमसञ्ज्ञं स्याद्दुग्गुलित्रयमेव हि ।

स्थानेषु अत्रेषु मनसा वायुमारोप्य धारयेत् ॥ २० ॥

स्थानात्स्थानात्समाकृष्य प्रत्याहारं प्रकुर्वतः ।

सर्वे रोगा विनश्यन्ति योगाः सिध्यन्ति तस्य वै ॥ २१ ॥

वदन्ति योगिनः केचिद्योगेषु कुशला नराः ।

प्रत्याहारं वरारोडे शृणु त्वं तद्द्रष्टव्यम् ॥ २२ ॥

सम्पूर्णकुम्भवद्वायुमङ्गुलान्मूर्धमध्यतः ।

धारयेदनिलं बुद्ध्या प्राणायामप्रयोजितः ॥ २३ ॥

व्योमरन्ध्रात्समाकृष्य ललाटे धारयेत्पुनः ।

ललाटाद्वाहिमाकृष्य भ्रुवोर्मध्ये निरोधयेत् ॥ २४ ॥

भ्रुवोर्मध्यात्समाकृष्य नेत्रमध्ये निरोधयेत् ।

नेत्रात्प्राणं समाकृष्य नासामूले निरोधयेत् ॥ २५ ॥

नासामूलात्तु जिह्वाया मूले प्राणं निरोधयेत् ।

जिह्वामूलात्समाकृष्य कण्ठमूले निरोधयेत् ॥ २६ ॥

कण्ठमूलात्तु हृन्मध्ये हृदयात् नाभिमध्ये ।
 नाभिमध्यात्पुनर्मेढ्रे मेढ्राद्ब्रह्म्यालये ततः ॥ २७ ॥
 देहमध्याद्गुदे गार्गि गुदादेवोरुमूलके ।
 उरुमूलात्तयोर्मध्ये तस्माज्जान्वोर्निरोधयेत् ॥ २८ ॥
 श्रितिमूले ततस्तस्माज्जङ्घयोर्मध्यमे तथा ।
 जङ्घामध्यात्समाकृष्य वायुं गुल्फे निरोधयेत् ॥ २९ ॥
 गुल्फाद्गुण्डयोर्गार्गि पादयोस्तन्निरोधयेत् ॥
 स्थानात्स्थानात्समाकृष्य यस्त्वेवं धारयेत् सुधीः ॥ ३० ॥
 सर्वपापविशुद्धात्मा श्रुवेदायन्द्गतारकम् ।
 अेतत्तु योगसिद्ध्यर्थमगस्त्येनापि कीर्तितम् ॥ ३१ ॥
 प्रत्याहारेषु सर्वेषु प्रशस्तमिति योगिभिः ।
 नाडीभ्यां वायुमापूर्य कुण्डल्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥ ३२ ॥
 धारयेद्गुण्डयोःसोऽपि भवरोगाद्धिमुच्यते ।
 पूर्ववद्वायुमारोप्य हृदयव्योम्नि धारयेत् ॥ ३३ ॥
 सोऽपि याति वरारोडे परमात्मपदं नरः ।
 व्याधयः किं पुनस्तस्य बाह्याभ्यन्तरवर्तिनः ॥ ३४ ॥
 नासाभ्यां वायुमारोप्य पूरयित्त्वोदरस्थितम् ।
 भ्रुवोर्मध्याद्दृशोः पश्चात्समारोप्य समाहितः ॥ ३५ ॥
 धारयेत्क्ष्माणामात्रं वा सोऽपि याति परां गतिम् ।
 किं पुनर्बहुनोक्तेन नित्यं कर्म समाचरन् ॥ ३६ ॥
 आत्मनः प्राणमारोप्य भ्रुवोर्मध्ये सुषुम्णया ।
 यावन्मनोलयत्यस्मिन्स्तावत्संयमनं कुरु ॥ ३७ ॥
 ॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये सप्तमोऽध्यायः ॥

॥ अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

याज्ञवल्क्य उवाच -

अथेदानीं प्रवक्ष्यामि धारणा पञ्च तत्त्वतः ।

समाहितमनास्त्वं य शृणु गार्गी तपोधने ॥ १ ॥

यमादिगुणयुक्तस्य मनसः स्थितिरात्मनि ।

धारणेत्युच्यते सद्भिः शास्त्रतात्पर्यवेदिभिः ॥ २ ॥

अस्मिन्ब्रह्मपुरे गार्गी यद्विदं लुप्तयाम्बुजम् ।

तस्मिन्नेवान्तराकाशे यद्भाष्याकाशधारणम् ॥ ३ ॥

अेषा य धारणेत्युक्ता योगशास्त्रविशारदैः ।

तान्त्रिकैर्योगशास्त्रज्ञैर्विद्वद्भिश्च सुशिक्षितैः ॥ ४ ॥

धारणाः पञ्चधा प्रोक्तास्ताश्च सर्वाः पृथक् शृणु ॥

भूमिरापस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ॥ ५ ॥

अतेषु पञ्चदेवानां धारणां पञ्चधोच्यते ।

पादादिजानुपर्यन्तं पृथिवीस्थानमुच्यते ॥ ६ ॥

आजानोः पायुपर्यन्तमपां स्थानं प्रकीर्तितम् ।

आपायोर्लुप्तयान्तं यद्ब्रह्मिस्थानं तदुच्यते ॥ ७ ॥

आलृन्मध्याद्भ्रुवोर्मध्यं यावद्वायुकुलं स्मृतम् ।

आलूमध्यात्तु मूर्धान्तमाकाशमिति थोच्यते ॥ ८ ॥

अत्र केचिद्ब्रह्मन्त्यन्थे योगपण्डितमानिनः ।

आजानोर्नाभिपर्यन्तमपांस्थानमिति द्विजः ॥ ९ ॥

नाभिमध्याद्गलान्तं यद्ब्रह्मिस्थानं तदुच्यते ।

आगलात्तु ललाटान्तं वायुस्थानमितीरितम् ॥ १० ॥

ललाटाद्ब्रह्मपर्यन्तमाकाशस्थानमुच्यते ॥

अयुक्तमेतदित्युक्तं शास्त्रतात्पर्यवेदिभिः ॥ ११ ॥

यदि स्याज्जवलनस्थानं देहमध्ये वरानने ।

अयुक्ता कारणे वह्नौ कार्यरूपस्य संस्थितिः ॥ १२ ॥

कार्यकारणसंयोगे कार्यडानिः कथं भवेत् ।

दृष्टं तत्कार्यरूपेषु मृदात्मकघटादिषु ॥ १३ ॥
 पृथिव्यां धारयेद्गार्गि ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ।
 विष्णुमप्यनले रुद्रमीश्वरं वायुमण्डले ॥ १४ ॥
 सदाशिवं तथा व्योम्नि धारयेत्सुसमाहितः ।
 पृथिव्यां वायुमास्थाय लकारेण समन्वितम् ॥ १५ ॥
 ध्यायन् यतुर्भुजाकारं ब्रह्माणं सृष्टिकारणम् ।
 धारयेत्पञ्च घटिकाः पृथिवीजयमाप्नुयात् ॥ १६ ॥
 वारुणे वायुमारोप्य वकारेण समन्वितम् ।
 स्मरन्नारायणं सौम्यं यतुर्बाहुं किरीटिनम् ॥ १७ ॥
 शुद्धस्फटिकसङ्काशं पीतवाससमय्युतम् ।
 धारयेत्पञ्च घटिकाः सर्वरोगैः प्रमुच्यते ॥ १८ ॥
 वडौ शानिलमारोप्य रेङ्गाक्षरसमन्वितम् ।
 श्यक्षं वरप्रदं रुद्रं तरुणादित्यसन्निभम् ॥ १९ ॥
 भस्मोद्भूतसर्वाङ्गं सुप्रसन्नमनुस्मरन् ।
 धारयेत्पञ्च घटिकाः वह्निनासौ न दृश्यते ॥ २० ॥
 मारुतं मारुतस्थाने यकारेण समन्वितम् ।
 धारयेत्पञ्च घटिकाः वायुवद्व्योमगो भवेत् ॥ २१ ॥
 आकाशे वायुमारोप्य उकारोपरि शकरम् ।
 बिन्दुत्रयं मण्डादेवं व्योमाकारं सदाशिवम् ॥ २२ ॥
 शुद्धस्फटिकसङ्काशं बालेन्दुधृतमौलिनम् ।
 पञ्चवङ्गयुतं सौम्यं दशबाहुं त्रिलोचनम् ॥ २३ ॥
 सर्वायुधोद्यतकरं सर्वाभरणभूषितम् ।
 उमाधर्दं वरदं सर्वकारणकारणम् ॥ २४ ॥
 मनसा चिन्तयन्तु मुहूर्तमपि धारयेत् ।
 स एव मुक्त इत्युक्तस्तान्त्रिकेषु सुशिक्षितैः ॥ २५ ॥
 अेतद्दुक्तं भवत्यत्र गार्गि ब्रह्मविदां वरे ।
 ब्रह्मादिकार्यरूपाणि स्वे स्वे सम्भृत्य कारणे ॥ २६ ॥

तस्मिन्सदाशिवे प्राणं चित्तं यानीय कारणे ।
 युक्तचित्तस्तदात्मानं योजयेत्परमेश्वरे ॥ २७ ॥
 अस्मिन्नर्थे वदन्त्यन्ये योगिनो ब्रह्मविद्भराः ।
 प्राणवेनैव कार्याणि स्वे स्वे संहृत्य कारणे ॥ २८ ॥
 प्राणवस्य तु नादान्ते परमानन्दविग्रहम् ।
 ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ॥ २९ ॥
 येतसा सम्प्रपश्यन्ति सन्तः संसारभेषजं
 त्वं तस्मात् प्राणवेनैव प्राणायामैस्त्रिभिस्त्रिभिः ॥ ३० ॥
 ब्रह्मादि कार्यरूपाणि स्वे स्वे सम्हृत्य कारणे ।
 विशुद्धयेतसा पश्य नादान्ते परमेश्वरम् ॥ ३१ ॥
 अस्मिन्नर्थे वदन्त्यन्ये योगिनो ब्रह्मविद्भराः ।
 भिषग्बरा वरारोहे योगेषु परिनिष्ठिताः ॥ ३२ ॥
 शरीरं तावदेवं तु पञ्चभूतात्मकं भलु ।
 तदेतत्तु वरारोहे वातपित्तकफात्मकम् ॥ ३३ ॥
 वातात्मकानां सर्वेषां योगेष्वभिरतात्मनाम् ।
 प्राणसंयमनेनैव शोषं याति कलेवरम् ॥ ३४ ॥
 पित्तात्मकानां त्वयिरात्र शुष्यति कलेवरम् ।
 कफात्मकानां कायश्च सम्पूर्णस्त्वयिराद्भवेत् ॥ ३५ ॥
 धारणं कुर्वतस्त्वयाग्नौ सर्वे नश्यन्ति वातजाः ।
 पार्थिवांशे जलांशे च धारणं कुर्वतः सदा ॥ ३६ ॥
 नश्यन्ति श्लेष्मजा रोगा वातजाश्चायिरात्तथा ।
 व्योमांशे मारुतांशे च धारणं कुर्वतः सदा ॥ ३७ ॥
 त्रिदोषजनिता रोगा विनश्यन्ति न संशयः ।
 अस्मिन्नर्थे तथा ब्रूतामस्मिन्नौ च भिषग्वरौ ॥ ३८ ॥
 प्राणसंयमनेनैव त्रिदोषशमनं नृणाम् ।
 तस्मात्त्वं च वरारोहे नित्यं कर्म समाचर ॥ ३९ ॥
 यमादिभिश्च सम्युक्ता विधिवद्धारणां कुरु ॥ ४० ॥

॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये अष्टमोऽध्यायः ॥

॥ अथ नवमोऽध्यायः ॥

याज्ञवल्क्य उवाच -

अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु गार्गी वरानने ।

ध्यानमेव हि जन्तूनां कारणं बन्धमोक्षयोः ॥ १ ॥

ध्यानमात्मस्वरूपस्य वेदनं मनसा षलु ।

सगुणं निर्गुणं तस्य सगुणं बहृशः स्मृतम् ॥ २ ॥

पञ्चोत्तमानि तेष्वबुर्वैदिकानि द्विजोत्तमाः ।

त्रीणि मुप्यतमान्येषामेकमेव हि निर्गुणम् ॥ ३ ॥

मर्मस्थानानि नाडीनां संस्थानं च पृथक्पृथक् ।

वायूनां स्थानकर्माणि ज्ञात्वा कुर्वात्मवेदनम् ॥ ४ ॥

ओङं ज्योतिर्मयं शुद्धं सर्वगं व्योमवलुदम् ।

अव्यक्तमखलं नित्यमादिमध्यान्तवर्जितम् ॥ ५ ॥

स्थूलं सूक्ष्ममनाकारमसंस्पृश्यमयाक्षुषुम् ।

न रसं न च गन्धाप्यमप्रमेयमनौपमम् ॥ ६ ॥

आनन्दमजरं नित्यं सदसत्सर्वकारणम् ।

सर्वाधारं जगद्रूपममूर्तमजमव्ययम् ॥ ७ ॥

अदृश्यं दृश्यमन्तःस्थं बहिरर्थं सर्वतोमुष्णम् ।

सर्वदृक्सर्वतःपादं सर्वस्पर्शं सर्वतःशिरः ॥ ८ ॥

ब्रह्म ब्रह्ममयोऽहं स्यामिति यद्वेदनं भवेत् ॥

तदेतन्निर्गुणं ध्यानमिति ब्रह्मविदो विदुः ॥ ९ ॥

अथवा परमात्मानं परमानन्दविग्रहम् ।

गुरुपदशाद्धिज्ञाय पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ॥ १० ॥

ब्रह्म ब्रह्मपुरे यास्मिन्दराम्बुजमध्यमे ॥

अभ्यासात्सम्प्रपश्यन्ति सन्तं संसारभेषजम् ॥ ११ ॥

धृत्यग्नेऽष्टदलोपेते कन्दमध्यात्समुत्थिते ।
 द्वादशाङ्गुलनालेऽस्मिश्चतुरङ्गुलमुन्मुषे ॥ १२ ॥
 प्राणायामैर्विकसिते केसरान्वितकण्डिके ।
 वासुदेवं जगन्नाथं नारायणमजं हरिम् ॥ १३ ॥
 यतुर्भुजमुदारङ्गं शङ्खयङ्कगदाधरम् ।
 डिरीटकेयूरधरं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ १४ ॥
 श्रीवत्सवक्षसं विष्णुं पूर्णचन्द्रनिभाननम् ।
 पद्मोदरदलाभोष्ठं सुप्रसन्नं शुचिस्मितम् ॥ १५ ॥
 शुद्धस्कृटिकसङ्काशं पीतवाससमभ्युतम् ।
 पद्मच्छविपटद्वन्द्वं परमात्मानमव्ययम् ॥ १६ ॥
 प्रभाभिर्भासयद्रूपं परितः पुरुषोत्तमम् ।
 मनसालोक्य देवेशं सर्वभूतलृष्टि स्थितम् ॥ १७ ॥
 सोऽडमात्मेति विज्ञानं सगुणं ध्यानमुच्यते ।
 धृत्सरोरुडमध्येऽस्मिन्नप्रकृत्यात्मककण्डिके ॥ १८ ॥
 अष्टैश्वर्यदलोपेते विधाकेसरसंयुते ।
 ज्ञाननाले बृहत्कन्दे प्राणायामप्रबोधिते ॥ १९ ॥
 विश्वार्थिषं मडावह्निं ज्वलन्तं विश्वतोमुष्णम् ।
 वैश्वानरं जगद्योनिं शिषातन्विनमीश्वरम् ॥ २० ॥
 तापयन्तं स्वकं देडमापादतलमस्तकम् ।
 निर्वातदीपवत्तस्मिन्दीपितं डव्यवाडनम् ॥ २१ ॥
 दृष्ट्वा तस्य शिषामध्ये परमात्मानमक्षरम् ।
 नीलतोयदमध्यस्थविद्युल्लोभेव भास्वरम् ॥ २२ ॥
 नीवारशूकवद्रूपं पीताम्बं सर्वकारणम् ।
 ज्ञात्वा वैश्वानरं देवं सोऽडमात्मेति या मतिः ॥ २३ ॥
 सगुणेषूत्तमं ह्येतद्दधानं योगविदो विदुः ।
 वैश्वानरत्वं सम्प्राप्य मुक्तिं तेनैव गच्छति ॥ २४ ॥
 अथवा मण्डले पश्येदादित्यस्य मडाद्युतेः ।
 आत्मानं सर्वजगतः पुरुषं उमरुपिणम् ॥ २५ ॥

छिरण्यशमश्रुदेशं य छिरण्यमयनपं हरिम् ।
 कनकाम्बुजवद्भ्रं सृष्टिस्थित्यन्तकारणम् ॥ २६ ॥
 पद्मासनस्थितं सौम्यं प्रबुद्धाब्जनिभाननम् ।
 पद्मोदरदलाभाक्षं सर्वलोकाभयप्रदम् ॥ २७ ॥
 जानन्तं सर्वदा सर्वमुन्नयन्तं य धार्मिकान् ।
 भासयन्तं जगत्सर्वं दृष्ट्वा लोकैकसाक्षिणम् ॥ २८ ॥
 सोऽहमस्मीति या बुद्धिः स य ध्यानेषु शस्यते ।
 अेष अेव तु मोक्षस्य मडामार्गस्तपोधने ॥ २९ ॥
 ध्यानेनानेन सौरेण मुक्तिं यास्यन्ति सूरयः ।
 भ्रूवोर्मध्येऽन्तरात्मानं भाव्यं सर्वकारणम् ॥ ३० ॥
 स्थाणुवन्मूर्धपर्यन्तं मध्यदेहात्मसमुत्थितम् ।
 जगत्कारणमव्यक्तं ज्वलन्तमभितौजसम् ॥ ३१ ॥
 मनसालोक्य सोऽहं स्थामित्येतध्यानमुत्तमम् ।
 अथवा बद्धपर्यङ्गे शितिलीकृतविग्रहे ॥ ३२ ॥
 शिव अेव स्वयं भूत्वा नासाग्रारोपितेक्षणः ।
 निर्विकारं परं शान्तं परमात्मानमीश्वरम् ॥ ३३ ॥
 भाव्यममृतं ध्यायेद्भ्रूवोर्मध्ये वरानने ।
 सोऽहमेवेति या बुद्धिः सा य ध्यानेषु शस्यते ॥ ३४ ॥
 अथवाष्टदलोपेते कर्णिकोकेसरान्विते ।
 उन्निद्रद्रुदयाम्भोजे सोममण्डलमध्यमे ॥ ३५ ॥
 स्वात्मानमर्भकाकरं भोक्तृवृषिणामव्ययम् ।
 सुधारसं विमुञ्चद्भिः शशिरश्मिभिरावृतम् ॥ ३६ ॥
 षोडशच्छदसंयुक्ताशिरः पद्मादधोमुखात् ।
 निर्गतामृतघाराभिः सलस्राभिः समन्ततः ॥ ३७ ॥
 प्लावितं पुरुषं तत्र चिन्तयित्वा समाहितः ।
 तेनामृतरसेनैव साङ्गोपाङ्गकलेवरे ॥ ३८ ॥
 अहमेव परं ब्रह्म परमात्माहमव्ययः ।

अवेवं यद्वेदनं तस्य सगुणं ध्यानमुच्यते ॥ ३९ ॥
 अवेवं ध्यानामृतं कुर्वन् षड्मासान्मृत्युञ्जिद्भवेत् ।
 वत्सराभ्युक्त अवेव स्याज्जिवन्नेव न संशयः ॥ ४० ॥
 जिवन्मुक्तस्य न क्वापि दुःखावाप्तिः कथञ्चन ।
 किं पुनर्नित्यमुक्तस्य मुक्तिरेव हि दुर्लभा ॥ ४१ ॥
 तस्मात्त्वं च वरारोडे क्लं त्यक्तवेव नित्यशः ।
 विधिवत्सर्वं कुर्वाणा ध्यानमेव सदा कुरु ॥ ४२ ॥
 अन्यानपि बहुन्याहुर्ध्यानानि मुनिसत्तमाः ।
 मुष्यान्मुक्तानि यैतेभ्यो जघन्यानीतराणि तु ॥ ४३ ॥
 सगुणं गुणहीनं वा विज्ञायात्मानमात्मनि ।
 सन्तः समाधिं कुर्वन्ति त्वमप्येवं सदा कुरु ॥ ४४ ॥
 ॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये नवमोऽध्यायः ॥

॥ अथ दशमोऽध्यायः ॥

याज्ञवल्क्य उवाच -
 समाधिमधुना वक्ष्ये भवपाशविनाशनम् ।
 भवपाशानिबद्धस्य यथावच्छ्रोतुमर्हसि ॥ १ ॥
 समाधिः समतावस्था ज्ञवात्मपरमात्मनोः ।
 ब्रह्मण्येव स्थितिर्या सा समाधिः प्रत्यगात्मनः ॥ २ ॥
 ध्यायेद्यथा यथात्मानं तत्समाधिस्तथा तथा ।
 ध्यायैवात्मनि संस्थाप्यो नान्यथात्मा यथा भवेत् ॥ ३ ॥
 अवेवमेव तु सर्वत्र यत्प्रपन्नस्तु यो नरः ।
 तदात्मा सोऽपि तत्रैव समाधिं समवाप्नुयात् ॥ ४ ॥
 सारित्पतौ निविष्टाभ्यु यथाभिन्नतथान्वियात् ।
 तथात्माभिन्न अवेवात्र समाधिं समवाप्नुयात् ॥ ५ ॥
 अेतदुक्तं भवत्यत्र गार्गी ब्रह्मविदां वरे ।

कर्मेव विधिवत्सुर्वन्नामसङ्कल्पवर्जितम् ॥ ६ ॥

वेदान्तेष्वर्थशास्त्रेषु सुशिक्षितमनाः सदा ।

गुरुणा तूपदिष्टार्थं युक्त्युपेतं वरानने ॥ ७ ॥

विद्ब्रह्मिर्धर्मशास्त्रज्ञैर्विचार्य य पुनः पुनः ।

तस्मिन् सुनिश्चितार्थेषु सुशिक्षितमनाः सदा ॥ ८ ॥

योगमेवाभ्यसेन्नित्यं श्रुवात्मपरमात्मनोः ।

ततस्त्वाभ्यन्तरैस्त्रिहैर्भाष्यैर्वा कालसूचकैः ॥ ९ ॥

विनिश्चित्यात्मनः कालमन्यैर्वा परमार्थवित् ।

निर्भयः सुप्रसन्नात्मा मर्त्यस्तु विजितेन्द्रियः ॥ १० ॥

स्वकर्मनिरतः शान्तः सर्वभूतछिते रतः ।

प्रदाय विद्यां पुत्रस्य मन्त्रं च विधिपूर्वकम् ॥ ११ ॥

संस्कारमात्मनः सर्वमुपदिश्य तदानघे ।

पुण्यक्षेत्रे शुश्रूषे देशे विद्ब्रह्मिश्च समावृते ॥ १२ ॥

भूमौ कुशाभ्रमास्तीर्य कृष्णाजिनमथापि वा ।

तस्मिन्सुभद्रपर्यङ्को मन्त्रैर्बद्धकलेवरः ॥ १३ ॥

आसने नान्यधीरास्ते प्राङ्मुषो वाप्युदङ्मुषः ।

नवद्वाराणि संयम्य गार्ग्यस्मिन्ब्रह्मणः पुरे ॥ १४ ॥

उन्निद्रदृष्टयाभोजे प्राणायामैः प्रबोधिते ।

व्योम्नि तस्मिन्प्रभारूपे स्वरूपे सर्वकारणे ॥ १५ ॥

मनोवृत्तिं सुसंयम्य परमात्मनि पण्डितः ।

भूर्ध्वाधायात्मनः प्राणं भ्रुवोर्मध्येऽथवानघे ॥ १६ ॥

कारणे परमानन्दे आस्थितो योगधारणाम् ।

ओमित्येकाक्षरं बुद्ध्या व्याहरन्सुसमाहितः ॥ १७ ॥

शरीरं सन्त्यजेद्विद्वान्नात्मैवाभून्नरोत्तमः ।

यस्मिन्समभ्यसेद्विद्वान्योगेनैवात्मदर्शनम् ॥ १८ ॥

तदेव संस्मरन्विद्वास्त्यजेदन्ते कलेवरम् ।

यं यं सम्यक्स्मरन्भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ॥ १९ ॥

તં તમેવૈત્યસૌ ભાવમિતિ યોગવિદો વિદુઃ ।
 ત્વં ચૈવં યોગમાસ્થાય ધ્યાયન્સ્વાત્માનમાત્માનિ ॥ ૨૦ ॥

સ્વધર્મનિરતા શાન્તા ત્યજન્તે દેહમાત્મનઃ ।
 જ્ઞાનેનૈવ સહૈતેન નિત્યકર્માણિ કુર્વતઃ ॥ ૨૧ ॥

નિવૃત્તફલસડ્ગસ્ય મુક્તિર્ગાર્ગિ કરે સ્થિતા ।
 યદુક્તં બ્રહ્મણા પૂર્વં કર્મયોગસમુચ્ચયમ્ ॥ ૨૨ ॥

તદેતલ્લીર્તિતં સર્વં સાડ્ગોપાડ્ગં વિધાનતઃ ।
 ત્વં ચૈવ યોગમભ્યસ્ય યમાદ્યષ્ટાડ્ગસંયુતમ્ ॥ ૨૩ ॥

નિર્વાણં પદમાસાદ્ય પ્રપચ્યં સમ્પરિત્યજ ।
 ॥ ઇતિ શ્રીયોગયાજ્ઞવલ્ક્યે દશમોઽધ્યાયઃ ॥

॥ અથ એકાદશોઽધ્યાયઃ ॥

ઇત્યેવમુક્તા મુનિના યાજ્ઞવલ્ક્યેન ધીમતા ।
 ઋષિમધ્યે વરારોહા વાક્યમેતદભાષત ॥ ૧ ॥

ગાર્ગ્યવાચ -
 યોગયુક્તો નરઃ સ્વામિન્સન્ધ્યયોર્વાથિવા સદા ।
 વૈધં કર્મ કથં કુર્યાન્નિષ્કૃતિઃ કા ત્વકુર્વતઃ ॥ ૨ ॥

ઇત્યુક્તો બ્રહ્મવાદિન્યા બ્રહ્મવિદ્બ્રાહ્મણસ્તદા ।
 તાં સમાલોક્ય ભગવાનિદમાહ નરોત્તમઃ ॥ ૩ ॥

યાજ્ઞવલ્ક્ય ઉવાચ -
 યોગયુક્તમનુષ્યસ્ય સન્ધ્યયોર્વાથિવા નિશિ ।
 ચત્કર્તવ્યં વરારોહે યોગેન ખલુ તત્કૃતમ્ ॥ ૪ ॥

આત્માગ્નિહોત્રવહ્નૌ તુ પ્રાણાયામૈર્વિવર્ધિતે ।
 વિશુદ્ધચિત્તહવિષા વિધ્યુક્તં કર્મ જુહતઃ ॥ ૫ ॥

નિષ્કૃતિસ્તસ્ય કિં બાલે કૃતકૃત્યસ્તદા ખલુ ।
 વિયોગે સતિ સમ્પ્રાપ્તે જીવાત્મપરમાત્મનોઃ ॥ ૬ ॥

विध्युक्तं कर्म कर्तव्यं ब्रह्मविद्भिश्च नित्यशः ।
 वियोगकाले योगी य द्युःखमित्येव यस्त्यजेत् ॥ ७ ॥
 कर्माणि तस्य निवयः निरयः परिकीर्तितः ।
 न देहिनां यतः शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥ ८ ॥
 तस्मादाभरणैर्द्धेयं कर्तव्यं योगिभिः सदा ।
 त्वं यैव मात्यया गार्गी वैधं कर्म समाचर ॥ ९ ॥
 योगेन परमात्मानं यजस्त्यज कलेवरम् ।
 धृत्येवमुक्त्वा भगवान् याज्ञवल्क्यस्तपोनिधिः ॥ १० ॥
 ऋषीनालोक्य नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत ।
 सन्ध्यामुपास्य विधिवत्पश्चिमां सुसमाहिताः ॥ ११ ॥
 गच्छन्तु साम्प्रतं सर्वे ऋषयः स्वाश्रमं प्रति ।
 धृत्येवमुक्त्वा मुनिना मुनयः संश्रितप्रताः ॥ १२ ॥
 विश्वामित्रो वसिष्ठश्च गौतमश्चाङ्गिरास्तथा ।
 अगस्त्यो नारदश्चैव वाल्मीकिर्बाह्यरायणः ॥ १३ ॥
 पैङ्गुर्दीर्घतमा व्यासः शौनकश्च तपोधनः ।
 भार्गवः काश्यपश्चैव भरद्वाजस्तथैव च ॥ १४ ॥
 तपस्विनस्तथा यान्ये वेदवेदाङ्गवेदिनः ।
 याज्ञवल्क्यं सुसम्भूज्य गीर्भिराशीर्मिरुत्तमैः ॥ १५ ॥
 ते यान्ति मुनयः सर्वे स्वाश्रमेषु यथागतम् ।
 गतेषु स्वाश्रमेष्वेषु तापसेषु तपोधना ॥ १६ ॥
 प्रणम्य दण्डवद्भूमौ वाक्यमेतदभाषत ।
 गार्ग्युवाच -
 भगवन्सर्वशास्त्रज्ञ सर्वभूतहिते रत ॥ १७ ॥
 भवमोक्षाय योगीन्द्र भवद्भिर्भाषितं तु यत् ।
 यमाद्यष्टाङ्गसहितो योगो मुक्तेस्तु साधनम् ॥ १८ ॥
 तदेतद्विस्मृतं सर्वं सर्वज्ञ तव सन्निधौ ।
 योगं ममोपदिश्याद्य साङ्गं सङ्क्षेपरूपतः ॥ १९ ॥

त्रातुमर्हसि सर्वज्ञा जन्मसंसारसागरात् ।
 धृत्युक्तो ब्रह्मवादिन्या ब्रह्मविद्ब्रह्मणस्तदा ॥ २० ॥
 आलोक्य कृपया दीनां स्मितपूर्वमभाषत ।
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे भूमौ गार्गी वरानने ॥ २१ ॥
 वक्ष्यामि ते समासेन योगं सम्प्रति तं शृणु ॥
 ॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये अष्टादशोऽध्यायः ॥

॥ अथ द्वादशोऽध्यायः ॥

सव्येन गुल्फेन गुदं निपीड्य सव्येतरेणैव निपीड्य सन्धिम् ।
 सव्येतरं न्यस्य करेतरैःस्मिंशिषां समालोक्य पावकस्य ॥ १ ॥
 आयुर्विधातकृतप्राणो निरुद्धस्त्वासनेन वै ।
 याति गार्गी तदापानात्सुलं वह्नेः शनैः शनैः ॥ २ ॥
 वायुना वातितो वह्निरपानेन शनैः शनैः
 ततो ज्वलति सर्वेषां स्वकुले देहमध्यमे ॥ ३ ॥
 प्रातःकाले प्रदोषे च निशीथे च समाहितः
 मुहूर्तमभ्यसेद्वै यावत् पञ्चदिनद्वयम् ॥ ४ ॥
 ततस्वात्मनि विप्रेन्द्रे प्रत्ययाश्च पृथक्पृथक् ।
 सम्भवन्ति तदा तस्य जितो येन समीरणः ॥ ५ ॥
 शरीरलघुता दीप्तिर्वह्नेर्जठरवर्तिनः ।
 नादाभिव्यक्तिरित्येते चिह्नान्यादौ भवन्ति हि ॥ ६ ॥
 अल्पमूत्रपुरीषः स्यात्सण्मासे वत्सरेऽपि वा ।
 आसने वालने पश्चात्त्र भेतव्यं त्रिवत्सरात् ॥ ७ ॥
 ततोऽनिलं वायुसभेन सार्धं धिया समारोध्य निरोधयेत्तम् ।
 ध्यायन्सदा यद्विष्णुमप्रबुद्धं नाभौ सदा कुण्डलिनीनिविष्टम् ॥ ८ ॥
 शिरां समावेष्ट्य भुभेन मध्यामन्याश्च भोगेन शिरास्तथैव ।
 स्वपुच्छमास्येन निगृह्य सम्यक्पथश्च संयम्य मरुद्गणानाम् ॥ ९ ॥

प्रसुम्ननागेन्द्रवदुच्छ्वसन्ती सदा प्रबुद्धा प्रभया ज्वलन्ती ।
नाभौ सदा तिष्ठति कुण्डली सा तिर्यक्षु देहेषु तथेतरेषु ॥ १० ॥

वायुना विद्धतवह्निशिभाभिः कन्दमध्यगतनाडीषु संस्थाम् ।
कुण्डलीं दधति यस्त्वडित्पां संस्मरन्नरवरस्तु स अवेव ॥ ११ ॥

सन्तप्ता वह्निना तत्र वायुना य प्रयाविता ।
प्रसार्य कृष्णभृद्भोगं प्रबोधं याति सा तदा ॥ १२ ॥

भोधं गते यद्विणि नाभिमध्ये प्राणाः सुसम्भूय कलेवरेऽस्मिन् ।
यरन्ति सर्वे सल वह्निनैव यथा पटे तन्तुगतिस्तथैव ॥ १३ ॥

जित्वैवं यद्विणः स्थानं सदा ध्यानपरायणः ।
ततो नयेदपानं तु नाभेरुर्ध्वमिदं स्मरन् ॥ १४ ॥

वायुर्यथा वायुसभेन सार्धं नाभिं त्वतिक्रम्य गतः शरीरे ।
शेगाश्च नश्यन्ति बलाभिवृद्धिः कान्तिस्तदानीमभवत्प्रबुद्धे ॥ १५ ॥

ब्रह्मरन्ध्रमुपमत्र वायवः पावकेन सल यान्ति समूढ्य ।
केनयिदिल वदामि तवाडं वीक्षाणाद् दृष्टि सुदीपशिभायाः ॥ १६ ॥

निरोधितः स्याद् दृष्टि तेन वायुः मध्ये यदा वायुसभेन सार्धम् ।
सलस्रपत्रस्य मुषं प्रविश्य कुर्यात्पुनस्तूर्ध्वमुषं द्विजेन्द्रे ॥ १७ ॥

प्रबुद्धदृष्टयाम्भोजे गार्ग्यस्मिन्ब्रह्मणः पुरे ।
आलाकाश्रेणिवद्व्योम्नि विरराज समीरणः ॥ १८ ॥

दृन्मध्यात्तु सुषुम्नायां संस्थितो हुतभुक्तदा ।
सजलाम्बुदमालासु विद्युल्लेभेव राजते ॥ १९ ॥

प्रबुद्धदृष्ट्यन्ननि संस्थितेऽग्रौ प्राणे य तस्मिन्विनिवेशिते य ।
सिंहानि आड्यानि तथान्तराणि दीपादि दृश्याणि भवन्ति तस्य ॥ २० ॥

वायुमुन्नय ततस्तु सवह्निं व्याडरन्प्राणवमत्र सभिन्दुम् ।
आलयन्द्रसदृशे तु ललाटे आलयन्द्रमवलोक्य बुद्ध्या ॥ २१ ॥

सवह्निं बायुमारोप्य भ्रुवोर्मध्ये धिया तदा ।
ध्यायेदनन्यधीः पश्चादन्तरात्मानमन्तरे ॥ २२ ॥

मध्यमेऽपि दृष्ट्ये य ललाटे स्थाणुवज्वलति लिङ्गमदृश्यम् ।
अस्ति गार्गी परमार्थमिदं त्वं पश्य पश्य मनसा रुचिःपम् ॥ २३ ॥

ललाटमध्ये वृद्ध्याम्बुजे य यः पश्यति ज्ञामयीं प्रभां तु ।
शक्तिं सदा दीपवद्गुणवन्तीं स पश्यति ब्रह्मविदेकदृष्ट्या ॥ २४ ॥
मनोलयं यदा याति भ्रूमध्ये योगिनां नृणाम् ।
जिह्वामूलेऽमृतस्रावो भ्रूमध्ये यात्मदर्शनम् ॥ २५ ॥
कम्पनं य तथा मूर्ध्निः मनसैवात्मदर्शनम् ।
देवोधानानि रभ्याणि नक्षत्राणि य चन्द्रमाः ।
ऋषयः सिद्धगन्धर्वाः प्रकाशं यान्ति योगिनाम् ॥ २६ ॥
भ्रुवोऽन्तरे विष्वगुपदे ऋयौ तु मनोलयं यावद्वियात्प्रबुद्धे ।
तावत्समभ्यस्य पुनः भ्रमध्ये सुभं सदा संस्मर पूर्णरूपम् ॥ २७ ॥
समीरणे विष्वगुपदे निविष्टे श्रुवे य तस्मिन्नमृते य संस्थे ।
तस्मिन्स्तदा याति मनोलयं येन्मुक्तेः समीपं तदिति ब्रुवन्ति ॥ २८ ॥
समीरणे विष्वगुपदे निविष्टे विशुद्धबुद्धौ य तदात्मनिष्ठे ।
आनन्दमत्यद्भुतमस्ति सत्यं त्वं गार्गी पश्याद्य विशुद्धबुद्ध्या ॥ २९ ॥
अेवं समभ्यस्य सूदीर्घकालं यमादित्भिर्युक्ततनुर्मिताशी ।
आत्मानमासाद्य गुडां प्रविष्टां मुक्तिं प्रज ब्रह्मपुरे पुनस्त्वम् ॥ ३० ॥
भूतानि यस्मात्प्रभवन्ति गार्गी येनैव श्रुवन्ति यरायराणि ।
जातानि यस्मिन् विलयं प्रयान्ति तद्ब्रह्म विद्ध्यति वदन्ति सर्वे ॥ ३१ ॥
वृत्पद्भुजे व्योम्नि यदेकरूपं सत्यं सदानन्दमयं सुसूक्ष्मम् ।
तद्ब्रह्म निर्भासमयं गुडायामिति श्रुतिश्चेति समाभनन्ति ॥ ३२ ॥
अणोरण्णीयान्मलतो मलीयानात्मा गुडायां निहितोऽस्य जन्तोः ।
तमकतुं पश्य विशुद्धबुद्ध्या प्रयाणकाले य विहीनशोकाः ॥ ३३ ॥
प्रभञ्जनं मूर्ध्निगतं सवह्निं धिया समासाद्य गुरुपदेशात् ।
मूर्धानमुद्भिद्य पुनः भ्रमध्ये प्राणास्त्यजोद्धारमनुस्मरेस्त्वम् ॥ ३४ ॥
ऽप्सया यद्वि शरीरविसर्गं ज्ञातुमिच्छसि सभे तव वक्ष्ये ।
व्याडरन्प्राणवमुन्नय मूर्ध्नि बिद्य योजय तमात्मनि कायम् ॥ ३५ ॥
अेतत्पवित्रं परमं योगमष्टाङ्गसंयुतम् ।
ज्ञानं गूढ्यतमं पुण्यं कीर्तितं ते वरानने ॥ ३६ ॥

य षटं श्रुत्यान्नित्यं योगाभ्यानं नरोत्तमः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः सम्यग्ज्ञानी भविष्यति ॥ ३७ ॥
 यस्त्वेतच्छ्रावयेद्विद्वान्नित्यं भक्तिसमन्वितः ।
 अेकजन्मकृतं पापं दिनैर्नैकेन नश्यति ॥ ३८ ॥
 श्रुत्याद्यः सकृद्वापि योगाभ्यानमिदं नरः ।
 अज्ञानजनितं पापं सर्वं तस्य प्राशयति ॥ ३९ ॥
 अनुतिष्ठन्ति ये नित्यमात्मज्ञानसमन्वितम् ।
 नित्यकर्माणि तान्मृच्छ्या देवाश्च प्राप्नुवन्ति हि ॥ ४० ॥
 तस्माज्ज्ञानेन देहान्तं नित्यं कर्म यथाविधि ।
 कर्तव्यं देहिभिर्गार्गि योगश्च भवभीरुभिः ॥ ४१ ॥
 धृत्येवमुक्त्वा भगवान्प्रदस्ये रक्षस्यञ्च मुक्तिकरं तु तस्याः ।
 योगामृतं बन्धविनाशहेतुं समाधिमास्ते रक्षसि द्विजेन्द्रः ॥ ४२ ॥
 सा तं तु सम्भूज्य मुनिं ब्रुवन्तं विद्यानिधिं ब्रह्मविद्यां वारिष्ठम् ।
 गीर्ष्मिः प्रणामैश्च सतां वरिष्ठं सदा मुदं प्राप वरां विशुद्धाम् ॥ ४३ ॥
 योगं सुसङ्गृह्य तदा रक्षस्ये रक्षस्यञ्च मुक्तिकरं य जन्तोः ।
 संसारमुत्सृज्य सदा मुदान्विता वने रक्षस्यावसथे विवेश ॥ ४४ ॥
 येन प्रपञ्चं परिपूर्वमेतद्यैवैव विश्वं प्रतिभाति सर्वम् ।
 तं वासुदेवं श्रुतिमूर्ध्नि जातं पश्यन्सदास्ते लृष्टि मूर्ध्नि यान्वलम् ॥ ४५ ॥
 यदेकमव्यक्तमनन्तमव्युतं प्रपञ्चजन्मादिदृष्टप्रमेयम् ।
 तं वासुदेवं श्रुतिमूर्ध्नि जातं पश्यन्सदास्ते लृष्टि मूर्ध्नि यान्वलम् ॥ ४६ ॥
 ॥ इति श्रीयोगयाज्ञवल्क्ये द्वादशोऽध्यायः ॥
 ॥ समाप्तमिदं योगशास्त्रम् ॥

The Yogayajnavalkya is also called Yogayajnavalkya gita

Encoded by DPD, Sunder Hattangadi, Shankara, Sowmya Ramkumar

Proofread by DPD, Radim Navyan radimnavyan at gmail

Shri Yoga Yajnyavalkya

pdf was typeset on October 17, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

